

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/23-01/79

URBROJ: 65-23-7

Zagreb, 23. studenoga 2023.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stambenom potrošačkom kreditiranju***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 23. studenoga 2023. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca i državne tajnike dr. sc. Davora Zoričića, Stipu Župana i dr. sc. Terezu Rogić Lugarić.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/23-01/72
URBROJ: 50301-05/16-23-12

Zagreb, 23. studenoga 2023.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stambenom potrošačkom kreditiranju

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stambenom potrošačkom kreditiranju.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca i državne tajnike dr. sc. Davora Zoričića, Stipu Župana i dr. sc. Terezu Rogić Lugarić.

3
PREDSJEDNIK
dr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
STAMBENOM POTROŠAČKOM KREDITIRANJU

Zagreb, studeni 2023.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STAMBENOM POTROŠAČKOM KREDITIRANJU

Članak 1.

U Zakonu o stambenom potrošačkom kreditiranju („Narodne novine”, br. 101/17. i 128/22.), članak 2. mijenja se i glasi:

„Ovim Zakonom se u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi Direktiva 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010, kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU) 2021/2167 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2021. o pružateljima usluge servisiranja kredita i kupcima kredita te izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU (SL L 438/1 8.12.2021.) (Tekst značajan za EGP).”.

Članak 2.

U članku 3. stavku 1. iza točke 35. dodaje se točka 36. koja glasi:

„36. *ugovor o neprihodonosnom kreditu* je ugovor o kreditu koji je klasificiran kao neprihodujuća izloženost u skladu s člankom 47.a Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012.“.

Članak 3.

U članku 25. stavku 1. riječ: „stambenih“ zamjenjuje se riječju: „takvih“.

Članak 4.

Iza članka 27. dodaje se naslov iznad članka i članak 27.a i koji glase:

„Informiranje potrošača o izmjeni uvjeta ugovora o stambenom potrošačkom kreditu

Članak 27.a

Prije izmjene uvjeta ugovora o stambenom potrošačkom kreditu kreditna institucija je dužna u pisanom obliku ili nekom drugom trajnom mediju pravodobno potrošaču dati sljedeće informacije:

1. jasan opis predloženih izmjena, ili informaciju da su izmjene uvedene po sili zakona
2. rokove za provedbu izmjena iz točke 1. ovoga članka
3. načine podnošenja pritužbi odnosno prigovora koje su potrošaču na raspolaganju u pogledu izmjena iz točke 1. ovoga članka
4. rok za podnošenje pritužbe odnosno prigovora
5. da može uputiti pritužbu odnosno prigovor Hrvatskoj narodnoj banci uz navođenje adrese na koju je moguće uputiti pritužbu odnosno prigovor.“.

Članak 5.

Naslov iznad članka 28. i članak 28. mijenjaju se i glase:

„Odnosi s potrošačem koji ima poteškoće u plaćanju

Članak 28.

(1) Kreditna institucija dužna je uspostaviti procese kojima će omogućiti rano prepoznavanje potrošača s mogućim poteškoćama u plaćanju.

(2) Kreditna institucija dužna je organizirati funkciju za praćenje i postupanje s kreditima potrošača koji imaju poteškoće u plaćanju i imenovati osobu kojoj će povjeriti praćenje i postupanje s kreditima potrošača koji imaju poteškoće u plaćanju, internim aktom odrediti kriterije za što ranije prepoznavanje takvih kredita potrošača te uspostaviti i redovito ažurirati politike i procedure za učinkovito postupanje s takvim kreditima.

(3) Kreditna institucija dužna je na način koji je ugovoren po pojedinom ugovoru o kreditu, uključujući i drugi prijavljeni način komunikacije poduzeti razumne mjere radi uspostave kontakta s potrošačima koji imaju poteškoće u plaćanju te im pružiti sve odgovarajuće informacije i podršku.

(4) Ako kreditna institucija ne uspije uspostaviti kontakt s potrošačem iz stavka 3. ovoga članka navedeno mora dokumentirati.

(5) Kreditna institucija dužna je osigurati odgovarajuće profesionalno osposobljavanje za radnike koji sudjeluju u aktivnostima povezanim s potrošačima koji imaju poteškoće u plaćanju.

(6) Kreditna institucija dužna je prije sklapanja ugovora o kupoprodaji kredita iz zakona koji uređuje kreditne institucije ili prije pokretanja ovršnog postupka poduzimati razumne i opravdane mjere radi postizanja dogovora u vezi s naplatom obveza iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu s potrošačem koji ima poteškoće u plaćanju.“.

Članak 6.

Iza članka 28. dodaju se članci 28.a do 28.e s naslovima iznad njih koji glase:

„Mjere za postizanje dogovora

Članak 28.a

(1) Kada se utvrdi da je kod potrošača došlo do poteškoća u plaćanju, kreditna institucija dužna je zajednički s potrošačem utvrditi zašto je do njih došlo, kako bi mogla poduzeti odgovarajuće daljnje korake s ciljem uklanjanja poteškoća u plaćanju.

(2) Kreditna institucija dužna je s potrošačem komunicirati jasno i jednostavnim, potrošaču razumljivim jezikom.

(3) U komunikaciji s potrošačem vezanoj uz njegove poteškoće u plaćanju kreditna institucija dužna je poštivati privatnost potrošača te održavati razinu kontakta i komunikacije koja mora biti poslovno opravdana u pogledu zahtjeva za informacijama.

(4) Kreditna institucija dužna je pružiti podršku i sljedeće informacije potrošaču koji ima poteškoće u plaćanju:

1. broj propuštenih ili djelomično izvršenih plaćanja
2. ukupni iznos dospjelih neplaćenih obveza
3. troškove nastale kao rezultat nepodmirenja dospjelih obveza i
4. važnost suradnje potrošača s kreditnom institucijom kako bi uklonile poteškoće u plaćanju.

(5) U slučajevima kada se poteškoće u plaćanju nastave, kreditna institucija dužna je pisanim putem obavijestiti potrošača:

1. o posljedicama nepodmirenja obveza i
2. o dostupnim vladinim/javnim oblicima pomoći ili podrške.

Mjere za olakšavanje otplate stambenoga potrošačkoga kredita

Članak 28.b

(1) Pri odlučivanju o mjerama za olakšavanje otplate stambenoga potrošačkoga kredita kreditna institucija dužna je uzeti u obzir individualne okolnosti potrošača, njegove interese i prava te njegovu sposobnost daljnje otplate.

(2) Kreditna institucija dužna je potrošača koji ima poteškoća u plaćanju pisanim putem informirati o radnjama koje namjerava poduzeti te ponuditi potrošaču jednu ili više mjera za olakšavanje otplate stambenoga potrošačkoga kredita, prije sklapanja ugovora o kupoprodaji kredita iz zakona koji uređuje kreditne institucije ili pokretanja ovrhe nad nekretninom koja služi kao instrument osiguranja.

(3) Mjere za olakšavanje otplate stambenog potrošačkoga kredita iz stavka 2. ovoga članka su:

1. ukupno ili djelomično refinanciranje ugovora o kreditu i/ili
2. izmjena prethodnih uvjeta ugovora o kreditu koja, između ostalog, može uključivati:
 - a) produljenje roka otplate kredita
 - b) promjenu tipa stambenog potrošačkoga kredita
 - c) odgodu plaćanja cijelog ili dijela obroka ili anuiteta za određeno razdoblje
 - d) promjenu kamatne stope
 - e) ponudu odgode plaćanja
 - f) djelomičnu otplatu
 - g) konverziju valute ili
 - h) djelomičan oprost i konsolidaciju duga.

Prijenos prava vlasništva nad nekretninom

Članak 28.c

(1) Kreditna institucija, potrošač i založni dužnik mogu ugovoriti da se prijenos prava vlasništva nad nekretninom kao instrumentom osiguranja stambenoga potrošačkoga kredita na kreditnu

instituciju smatra potpunim ispunjenjem svih preostalih obveza iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu.

(2) Ako je ugovorom o stambenom potrošačkom kreditu ugovorena mogućnost iz stavka 1. ovoga članka, kreditna institucija dužna je zahtjev potrošača prihvatiti bezuvjetno i neopozivo i u roku od osam dana od primitka zahtjeva pozvati založnog dužnika da dostavi ispravu podobnu za upis prijenosa prava vlasništva u zemljišnim knjigama.

Naknade i ovršni postupak

Članak 28.d

(1) Kreditna institucija ne smije potrošaču koji ima poteškoća u plaćanju odrediti niti ga teretiti za naknade koje proizlaze iz neispunjavanja obveza iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu.

(2) Zatezne kamate ne smatraju se naknadom u smislu ovoga Zakona.

(3) Ako po okončanju ovršnog postupka dug nije podmiren u cijelosti, kreditna institucija dužna je poduzimati razumne i opravdane mjere u svrhu olakšanja otplate dugovanja potrošaču i drugim sudionicima kreditnog odnosa.

(4) Prisilna naplata iz instrumenata osiguranja po stambenom potrošačkom kreditu provodi se u skladu sa zakonom kojim se uređuje ovrha.

Dokumentiranje postupka kod poduzimanja mjera olakšanja otplate stambenoga potrošačkoga kredita

Članak 28.e

(1) Kod kredita kod kojih potrošač ima poteškoće u plaćanju, kreditna institucija u sklopu dokumentacije o stambenom potrošačkom kreditu dužna je dokumentirati i sve faze provedenog postupka i komunikacije s potrošačem.

(2) Kreditna institucija dužna je osobito u dokumentaciji priložiti obrazloženje zašto se pojedine mjere olakšanja otplate stambenoga potrošačkoga kredita koje su ponuđene potrošaču smatraju prikladnima za njegove individualne okolnosti.

(3) Kreditna institucija dužna je dokumentaciju i sve zapise o ostvarenim kontaktima, predloženim mjerama olakšanja otplate stambenoga potrošačkoga kredita i dogovora postignutih s potrošačem koji ima poteškoće u plaćanju čuvati tijekom cijelog trajanja ugovornog odnosa ili do pravomoćnog okončanja sudskih sporova, ako su pokrenuti.“.

Članak 7.

Članak 40. mijenja se i glasi:

„(1) Kreditna institucija je dužna obavijestiti potrošača o kupoprodaji neprihodonosnog kredita iz zakona koji uređuje način, uvjete i postupak servisiranja i kupoprodaje potraživanja, osim ako na temelju ugovora sa stjecateljem nastavi pružati kreditne usluge potrošaču.

(2) Potrošač ima pravo, uz prigovore koje ima prema kupcu, isticati i sve one prigovore koje je mogao istaknuti prema kreditnoj instituciji.“.

Članak 8.

U članku 41. stavku 1. točki 86. riječ: „stambenih“ zamjenjuje se riječju: „takvih“.

Točke 93. do 98. mijenjaju se i glase:

„93. protivno članku 27.a ovoga Zakona prije izmjene uvjeta ugovora o stambenom potrošačkom kreditu u pisanom obliku ili nekom drugom trajnom mediju pravodobno ne da potrošaču sve informacije u vezi izmjena uvjeta ugovora o stambenom potrošačkom kreditu

94. protivno članku 28. stavku 1. ovoga Zakona ne uspostavi procese kojima će omogućiti rano prepoznavanje potrošača s mogućim poteškoćama u plaćanju

95. protivno članku 28. stavku 2. ovoga Zakona ne organizira funkciju za praćenje i postupanje s kreditima potrošača koji imaju poteškoće u plaćanju ili ako ne imenuje osobu kojoj će povjeriti praćenje i postupanje s kreditima potrošača koji imaju poteškoće u plaćanju ili ako internim aktom ne odredi kriterije za što ranije prepoznavanje takvih kredita ili ako ne uspostavi i redovito ne ažurira politike i procedure za učinkovito postupanje s takvim kreditima

96. protivno članku 28. stavku 3. ovoga Zakona ne poduzme razumne mjere radi uspostave kontakata s potrošačima koji imaju poteškoće u plaćanju te im ne pruži sve odgovarajuće informacije i podršku ili ne dokumentira protivno članku 28. stavku 4. ovoga Zakona ako nije uspjela uspostaviti kontakt

97. protivno članku 28. stavku 5. ovoga Zakona ne osigura odgovarajuće profesionalno osposobljavanje za radnike koji sudjeluju u aktivnostima povezanim s potrošačima koji imaju poteškoće u plaćanju

98. protivno članku 28. stavku 6. ovoga Zakona prije sklapanja ugovora o kupoprodaji kredita iz zakona koji uređuje kreditne institucije ili prije pokretanja ovršnog postupka ne poduzme razumne i opravdane mjere radi postizanja dogovora u vezi s naplatom obveza iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu s potrošačem koji ima poteškoće u plaćanju”.

Iza točke 98. dodaju se točke 98.a do 98.m koje glase:

„98.a protivno članku 28.a stavku 1. ovoga Zakona, kada se utvrdi da je kod potrošača došlo do poteškoća u plaćanju, zajednički s potrošačem ne utvrdi zašto je do njih došlo, kako bi mogla poduzeti odgovarajuće daljnje korake

98.b protivno članku 28.a stavku 2. ovoga Zakona u komunikaciji s potrošačem ne koristi jasan, jednostavan i potrošaču razumljivi jezik

98.c protivno članku 28.a stavku 3. ovoga Zakona ne poštuje privatnost potrošača te ne održava razinu kontakta i komunikacije koja je poslovno opravdana zahtjevima glede informacija

98.d protivno članku 28.a stavku 4. ovoga Zakona ne pruža podršku i informacije potrošaču koji ima poteškoće u plaćanju

98.e protivno članku 28.a stavku 5. ovoga Zakona u slučajevima kada se poteškoće u plaćanju nastave pisanim putem ne obavijesti potrošača o posljedicama nepodmirenja obveza i o informacijama o dostupnim vladinim/javnim oblicima pomoći ili podrške

98.f protivno članku 28.b stavku 1. ovoga Zakona pri odlučivanju o mjerama za olakšavanje otplate stambenoga potrošačkoga kredita ne uzme u obzir individualne okolnosti potrošača, njegove interese i prava te njegovu sposobnost daljnje otplate

98.g protivno članku 28.b stavku 2. ovoga Zakona potrošača koji ima poteškoća u plaćanju

pisanim putem ne informira o radnjama koje namjerava poduzeti te ne ponudi potrošaču jednu ili više mjera za olakšavanje otplate stambenoga potrošačkoga kredita, prije sklapanja ugovora o kupoprodaji kredita iz zakona koji uređuje kreditne institucije ili pokretanja ovrhe nad nekretninom koja služi kao instrument osiguranja

98.h protivno članku 28.c stavku 2. ovoga Zakona, kad je to ugovoreno ne omogući prijenos prava vlasništva nad nekretninom kao instrumentom osiguranja stambenog potrošačkoga kredita na kreditnu instituciju kao potpuno ispunjenje svih preostalih obveza iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu odnosno zahtjev potrošača ne prihvati bezuvjetno i neopozivo i u roku od osam dana ne pozove založnog dužnika da dostavi ispravu podobnu za upis prijenosa prava vlasništva u zemljišnim knjigama

98.i protivno članku 28.d stavku 1. ovoga Zakona potrošaču koji ima poteškoća u plaćanju odredi ili ga tereti za naknade koje proizlaze iz neispunjavanja obveza iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu

98.j protivno članku 28.d stavku 3. ovoga Zakona ne poduzme razumne i opravdane mjere u svrhu olakšanja otplate dugovanja potrošaču i drugim sudionicima kreditnog odnosa te im ne ponudi, ako je primjenjivo neku od mjera za olakšanje otplate stambenog potrošačkoga kredita iz članka 28.b ovoga Zakona

98.k protivno članku 28.e stavku 1. ovoga Zakona ne dokumentira sve faze provedenog postupka i komunikacije s potrošačem koji ima poteškoće u plaćanju

98.l protivno članku 28.e stavku 2. ovoga Zakona u dokumentaciji ne priloži obrazloženje zašto se pojedine mjere olakšanja otplate stambenoga potrošačkoga kredita koje su ponuđene potrošaču smatraju prikladnima za njegove individualne okolnosti

98.m protivno članku 28.e stavku 3. ovoga Zakona tijekom cijelog trajanja ugovornog odnosa ili do pravomoćnog okončanja sudskih sporova ne čuva dokumentaciju i sve zapise o ostvarenim kontaktima, predloženim mjerama olakšanja otplate stambenoga potrošačkoga kredita i dogovora postignutih s potrošačem koji ima poteškoće u plaćanju”.

Točka 112. mijenja se i glasi:

„112. protivno članku 40. stavku 1. ovoga Zakona ne obavijesti potrošača o kupoprodaji neprihodonosnog kredita iz zakona koji uređuje način, uvjete i postupak servisiranja i kupoprodaje potraživanja, osim u slučaju ako na temelju ugovora sa stjecateljem nastavi pružati kreditne usluge potrošaču”.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Usklađivanje

Članak 9.

(1) Hrvatska narodna banka uskladit će Odluku o dodatnim kriterijima za procjenu kreditne sposobnosti potrošača te provođenju postupka naplate dospjelih neplaćenih obveza i dobrovoljne namire („Narodne novine“, broj 107/17.) s odredbama ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Kreditna institucija dužna je uskladiti svoje poslovanje s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Ako je ugovor o kreditu otkazan prije stupanja na snagu ovoga Zakona, kreditna institucija nije dužna potrošaču ponuditi jednu ili više mjera za olakšavanje otplate stambenog potrošačkog kredita iz članka 28.b koji je dodan člankom 7. ovoga Zakona.

Stupanje na snagu

Članak 10.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama”, osim članka 8. koji stupa na snagu u roku od 90 dana od dana objave ovoga Zakona u „Narodnim novinama“.

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Zakon o stambenom potrošačkom kreditiranju („Narodne novine”, br. 101/17. i 128/22., u daljnjem tekstu: Zakon o stambenom potrošačkom kreditiranju) donesen je u listopadu 2017. godine sa svrhom uređenja stambenog potrošačkog kreditiranja. Segment stambenog potrošačkog kreditiranja u Republici Hrvatskoj do tada je samo djelomično bio obuhvaćen Zakonom o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine”, br. 75/09., 112/12., 143/13., 147/13., 9/15., 78/15., 102/15., 52/16. i 128/22.). Zakon o stambenom potrošačkom kreditiranju izrađen je prvenstveno zbog usklađivanja s pravnom stečevinom Europske unije odnosno prijenosa Direktive 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010 (eng. *Mortgage Credit Directive*, u daljnjem tekstu: Direktiva 2014/17/EU) koja se odnosi na stambene nekretnine pri čemu je fokus s jedne strane bio na povećanju zaštite potrošača koji su se bilo zbog posljedica financijske krize, bilo zbog nedovoljne informiranosti našli u financijskim poteškoćama, dok je s druge strane cilj bio posebnim zakonom urediti pravila za stambeno potrošačko kreditiranje. Zakon o stambenom potrošačkom kreditiranju izmijenjen je 2022. godine zbog prilagodbe uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj 1. siječnja 2023.

Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stambenom potrošačkom kreditiranju (u daljnjem tekstu: Konačni prijedlog zakona) izrađen je zbog usklađivanja s Direktivom (EU) 2021/2167 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2021. o pružateljima usluge servisiranja kredita i kupcima kredita te izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU (Tekst značajan za EGP, u daljnjem tekstu: Direktiva 2021/2167).

Direktiva 2021/2167 izmijenila je Direktivu 2014/17/EU. Naime, iako Direktiva 2021/2167 primarno uređuje pružatelje usluge servisiranja kredita i kupce kredita, na razini Europske unije je utvrđeno kako je potrebno izmijeniti i Direktivu 2014/17/EU kako bi se omogućilo da potrošač prije izmjene uvjeta ugovora o kreditu dobije sve bitne informacije te kako bi se uvelo razumno restrukturiranje kredita prije pokretanja ovršnog postupka.

Konačnim prijedlogom zakona uvedena je obveza kreditnoj instituciji da prije izmjene uvjeta ugovora o stambenom potrošačkom kreditu potrošaču pravodobno dostavi jasan i sveobuhvatan popis svih izmjena, rokova za njihovu provedbu te naziv i adresu tijela kojem potrošač može uputiti pritužbu odnosno prigovor, a sve sa svrhom osiguranja visoke razine zaštite potrošača.

Još je 2014. godine Direktiva 2014/17/EU potakla države članice da predlože rješenja koja će omogućiti da vjerovnici na proaktivan način i u početnoj fazi se suoče s kreditnim rizikom u nastajanju te da uspostave potrebne mjere s ciljem osiguravanja da vjerovnici pokažu razuman stupanj strpljenja prije pokretanja ovršnog postupka ili potrošaču ponude druge razumne mjere. U tom smislu Zakon o stambenom potrošačkom kreditiranju već sadrži odredbe iz kojih proizlazi obveza kreditne institucije da prije pokretanja ovršnog postupka poduzme razumne i opravdane mjere radi postizanja dogovora u vezi s naplatom obveza iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu s potrošačima koji imaju poteškoće u plaćanju. Također, kreditna institucija dužna je potrošače koji imaju poteškoće u plaćanju pisanim putem informirati o aktivnostima koje namjerava poduzeti ili je poduzela u svrhu naplate te predložiti mjere za

olakšanje otplate ugovora o stambenom potrošačkom kreditu. Kreditna institucija ne smije potrošaču koji ima poteškoća u plaćanju odrediti niti ga teretiti za naknade koje proizlaze iz neispunjavanja obveza iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu.

Nadalje, guverner Hrvatske narodne banke na temelju Zakona o stambenom potrošačkom kreditiranju donio je Odluku o dodatnim kriterijima za procjenu kreditne sposobnosti potrošača te provođenju postupaka naplate dospjelih neplaćenih obveza i dobrovoljne namire („Narodne novine“, broj 107/17., u daljnjem tekstu: Odluka) koja je stupila na snagu 1. siječnja 2018., a koja je uzela u obzir Smjernice Europskog nadzornog tijela za bankarstvo (eng. *European Banking Authority, EBA*) o dospjelim nepodmirenim obvezama i ovršnom postupku od 19. kolovoza 2015. Kako je navedenim podzakonskim aktom već ostvaren određeni standard u pogledu zaštite potrošača koji imaju poteškoće u plaćanju isti je sada preuzet u Zakon o stambenom potrošačkom kreditiranju i dodatno proširen.

Već danas kreditne institucije imaju obvezu ponuditi potrošaču koji ima poteškoća u plaćanju, a ima sklopljen ugovor o stambenom potrošačkom kreditu (na druge ugovore o kreditu se Odluka ne primjenjuje) razumno restrukturiranje kredita odnosno mjere za olakšavanje otplate kredita, prije pokretanja ovršnog postupka. Kreditna institucija mora imati organiziranu funkciju za praćenje i postupanje s kreditima potrošača koji imaju poteškoće u plaćanju, internim aktom određene kriterije za što ranije prepoznavanje takvih kredita potrošača te uspostaviti i redovito ažurirati politike i procedure za učinkovito postupanje s takvim kreditima. S obzirom da je Direktiva 2021/2167 direktiva minimalne prilagodbe, Konačnim prijedlogom zakona određeno je da kreditna institucija treba ponuditi potrošaču jednu ili više mjera otplate, ne samo prije pokretanja ovršnog postupka što zahtijeva Direktiva 2021/2167, već i prije sklapanja ugovora o kupoprodaji kredita.

Prema važećoj Odluci kreditna institucija je dužna pri odlučivanju o mjerama za olakšavanje otplate stambenoga potrošačkoga kredita uzeti u obzir individualne okolnosti potrošača, njegove interese i prava te njegovu sposobnost daljnje otplate. Mjere za olakšavanje otplate koje je kreditna institucija dužna ponuditi potrošaču su sljedeće:

1. ukupno ili djelomično refinanciranje ugovora o kreditu i/ili
2. izmjenu prethodnih uvjeta ugovora o kreditu koja između ostalog može uključivati:
 - a) produljenje roka otplate kredita
 - b) promjenu tipa stambenog potrošačkoga kredita
 - c) odgodu plaćanja cijelog ili dijela obroka ili anuiteta za određeno razdoblje ili
 - d) promjenu kamatne stope.

Postojeće mjere za olakšavanje otplate stambenoga potrošačkoga kredita proširene su sljedećim mjerama:

- ponudom odgode plaćanja
- djelomičnom otplatom
- konverzijom valute ili
- djelomičnim oprostom i konsolidacijom duga.

Također, preuzeta je obveza dokumentiranja postupka (sve faze provedenog postupka i komunikacije s potrošačem) kod poduzimanja mjera olakšavanja otplate stambenoga potrošačkoga kredita kao i obrazloženja zašto su pojedine mjere olakšanja otplate smatrane prikladnima za potrošačeve individualne okolnosti. Dokumentaciju i sve zapise o ostvarenim kontaktima, predloženim mjerama olakšanja otplate i dogovora postignutih s potrošačem koje ima poteškoće u plaćanju kreditna institucija je dužna prema Konačnom prijedlogu zakona

čuvati tijekom cijelog trajanja ugovornog odnosa ili do pravomoćnog okončanja sudskih sporova, ako su pokrenuti.

Propisane su prekršajne odredbe za postupanje kreditnih institucija suprotno odredbama zakona koje uređuju odnos s potrošačima koji imaju poteškoće u plaćanju.

Nadalje, izmijenjen je dio Zakona o stambenom potrošačkom kreditiranju koji uređuje promjenu vjerovnika radi usklađenja sa zakonom koji uređuje način, uvjete i postupak servisiranja i kupoprodaje potraživanja.

II. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim člankom navodi se kako se u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi dio Direktive (EU) 2021/2167 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2021. o pružateljima usluge servisiranja kredita i kupcima kredita te izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU (SL L 438/1 8.12.2021.) (Tekst značajan za EGP).

Uz članak 2.

Ovim člankom se definira ugovor o neprihodonosnom kreditu.

Uz članak 3.

Ovim člankom se otklanja nedorečenost vezano uz izračun prosječne ponderirane kamatne stope na stanja stambenih potrošačkih kredita s ugovorenom promjenjivom kamatnom stopom u eurima.

Uz članak 4.

Ovim člankom uvodi se obveza kreditnim institucijama da u pisanom obliku ili nekom drugom trajnom mediju pravodobno potrošaču dostave jasan i sveobuhvatan popis svih izmjena, rokova za njihovu provedbu te naziv i adresu tijela kojem potrošač može uputiti pritužbu odnosno prigovor, a sve sa svrhom osiguranja visoke razine zaštite potrošača.

Uz članak 5.

Ovim člankom određeno je postupanje kreditne institucije s potrošačem koji ima poteškoće u plaćanju te je prenesena u Zakon obveza iz pravne stečevine Europske unije da je kreditna institucija dužna uspostaviti procese kojima će omogućiti rano prepoznavanje potrošača s mogućim poteškoćama u plaćanju te organizirati funkciju za praćenje i postupanje s kreditima potrošača koji imaju poteškoće u plaćanju, internim aktom odrediti kriterije za što ranije prepoznavanje takvih kredita potrošača te uspostaviti i redovito ažurirati politike i procedure za učinkovito postupanje s takvim kreditima.

Uz članak 6.

Ovim člankom prenesene su odredbe pravne stečevine koje zahtijevaju od država članica da uvedu obvezu kreditnim institucijama da prije pokretanja ovršnog postupka ponude

potrošačima razumno restrukturiranje kredita odnosno mjere za olakšavanje otplate kredita. S obzirom da je riječ o prijenosu direktive minimalne prilagodbe, ovim člankom određeno je da kreditne institucije trebaju ponuditi potrošaču jednu ili više mjera otplate, ne samo prije pokretanja ovršnog postupka, već i prije sklapanja ugovora o kupoprodaji kredita. Pri odlučivanju o mjerama za olakšavanje otplate stambenoga potrošačkoga kredita, kreditna institucija je dužna uzeti u obzir individualne okolnosti potrošača, njegove interese i prava te njegovu sposobnost daljnje otplate. Mjere za olakšavanje otplate stambenoga potrošačkoga kredita su proširene u odnosu na postojeće u Odluci o dodatnim kriterijima za procjenu kreditne sposobnosti potrošača te provođenju postupaka naplate dospjelih neplaćenih obveza i dobrovoljne namire („Narodne novine“, broj 107/17.).

Uz članak 7.

Ovaj članak usklađen je sa zakonom koji uređuje način, uvjete i postupak servisiranja i kupoprodaje potraživanja.

Uz članak 8.

Ovim člankom određuje se raspon novčanih kazni za počinjene prekršaje.

Uz članak 9.

Ovim člankom određeno je da će Hrvatska narodna banka uskladiti Odluku o dodatnim kriterijima za procjenu kreditne sposobnosti potrošača te provođenju postupka naplate dospjelih neplaćenih obveza i dobrovoljne namire („Narodne novine“, broj 107/17.) s odredbama ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona te je rok od 90 dana određen kreditnim institucijama za usklađenje poslovanja s odredbama ovoga Zakona. Odluka o dodatnim kriterijima za procjenu kreditne sposobnosti potrošača te provođenju postupka naplate dospjelih neplaćenih obveza i dobrovoljne namire sadržavat će samo detaljnije odredbe u svezi procjene kreditne sposobnosti potrošača s obzirom da je provođenje postupka naplate dospjelih neplaćenih obveza i dobrovoljne namire propisano sada ovim Zakonom.

Uz članak 10.

Ovim člankom propisuje se stupanje na snagu Zakona.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Na 18. sjednici održanoj 17. listopada 2023., nakon rasprave Hrvatski sabor donio je Zaključak kojim se prihvaća Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stambenom potrošačkom kreditiranju. Hrvatski sabor uputio je predlagatelju primjedbe, prijedloge i mišljenja radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

Značajnije razlike koje su posljedica izmjena i dopuna učinjenih od strane predlagatelja radi veće jasnoće pojedinih odredbi odnose se na sljedeće članke:

- mijenja se članak 28.d stavak 1., koji je dodan člankom 6. Konačnog prijedloga zakona kako bi se jasnije odredilo da kreditna institucija potrošača koji ima poteškoća u plaćanju ne može teretiti ni za kakve naknade
- također u stavku 28.d mijenja se stavak 3., kako bi se izbjegle nedoumice oko tumačenja izraza „primjerene mjere za olakšavanje otplate“ koji se koristio u Prijedlogu zakona.

V. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, TE RAZLOZI NEPRIHVATANJA

Na tekst Prijedloga zakona zastupnik u Hrvatskom saboru Božo Petrov, postavio je pitanje zašto u Prijedlogu zakona nisu jasno određene ranjive skupine potrošača na koje se odnose mjere za olakšavanje otplate kredita, uz konstataciju da se bez jasnog određenja ranjivih skupina ne može znati točno koje će se mjere olakšanja otplate kredita primijeniti te da će kreditnim institucijama biti prepušteno da sami odlučuju kome će pomoći pri otplati kredita, a kome neće pomoći.

Bitno je iznijeti kako Prijedlog zakona uređuje mjere koje će kreditne institucije ponuditi potrošačima koji imaju poteškoće u plaćanju. Pojam „potrošači koji imaju teškoće u plaćanju“ je širi od pojma „ranjivih skupina potrošača“ jer potrošači koji imaju poteškoće u plaćanju nisu nužno samo ranjive skupine potrošača.

Prijedlogom zakona uvedena je obveza kreditnoj instituciji da potrošaču koji ima poteškoća u plaćanju ponudi najmanje jednu od mjera olakšavanja otplate kredita uzevši u obzir njegove individualne okolnosti. Slijedom navedenog, nije točan navod kako kreditne institucije imaju mogućnost nekome ponuditi, a nekome ne ponuditi neku od mjera već, sukladno individualnim okolnostima potrošača, vjerovnici imaju obvezu ponuditi najmanje jednu mjeru olakšavanja otplate stambenog potrošačkog kredita potrošaču koji ima poteškoća u plaćanju.

Druga primjedba zastupnika u Hrvatskom saboru Bože Petrova odnosi se na nepostojanje zakonskog uređenja financijskih edukacija odnosno financijske pismenosti građana uz prijedlog da se navedeno uredi Konačnim prijedlogom zakona.

U Republici Hrvatskoj 2015. godine donesen je prvi Nacionalni strateški okvir financijske pismenosti potrošača za razdoblje od 2015. do 2020. („Narodne novine“, broj 11/15.). Riječ je o aktu strateškog planiranja koji je postavio temelje za unaprjeđenje financijske pismenosti u Republici Hrvatskoj. Drugi Nacionalni strateški okvir financijske pismenosti potrošača usvojen je za razdoblje od 2021. do 2026. Pri Ministarstvu financija djeluje Operativna radna grupa za praćenje provedbe mjera i aktivnosti iz Akcijskog plana za unaprjeđenje financijske pismenosti potrošača. Dakle, u Republici Hrvatskoj se već se devet godina provode mjere i aktivnosti u području financijskog opismenjavanja, s uključenim velikim brojem dionika, a sa svrhom povećanja financijske pismenosti potrošača.

Naposljetku, Direktiva (EU) 2023/2225 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. listopada 2023. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive 2008/48/EZ (u daljnjem tekstu: Direktiva), koja je objavljena 30. listopada 2023. godine u Službenom listu Europske unije uređuje područje savjetovanja o dugu koje će biti povjereno profesionalcima koji neće biti vjerovnici, kreditni posrednici, kupci kredita ili pružatelji usluga servisiranja kredita.

Usluge savjetovanja o dugu, pružat će neovisni specijalizirani subjekti, trebaju biti dostupne potrošačima bez naknade ili uz ograničenu naknadu. Prema Direktivi države članice imaju obvezu promicanja i organiziranja financijskog educiranja potrošača u odnosu na odgovorno zaduživanje i upravljanje dugom, a osobito u odnosu na ugovore o kreditima.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU*Usklađenost s propisima Europske unije***Članak 2.**

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi Direktiva 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 60, 28. 2. 2014.).

Pojmovi**Članak 3.**

U smislu ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. »potrošač« je fizička osoba koja u poslovima obuhvaćenima ovim Zakonom djeluje izvan poslovne djelatnosti ili slobodnog zanimanja
2. »vjerovnik« je fizička ili pravna osoba koja u okviru svoje djelatnosti ili slobodnog zanimanja nudi ili odobrava stambeni potrošački kredit
3. »ugovor o stambenom potrošačkom kreditu« je ugovor kojim vjerovnik odobrava ili obećava odobriti potrošaču kredit u obliku odgode plaćanja, kredita ili slične financijske nagodbe, a koji ispunjava neki od sljedećih uvjeta:
 - a) ugovor o kreditu za koji je kao instrument osiguranja dano založno pravo na stambenoj nekretnini ili prijenos prava vlasništva na stambenoj nekretnini radi osiguranja tražbine ili
 - b) ugovor o kreditu čija je namjena stjecanje ili zadržavanje prava vlasništva potrošača na stambenoj nekretnini
4. »dodatna usluga« je usluga koja se nudi potrošaču u vezi s ugovorom o stambenom potrošačkom kreditu
5. »kreditni posrednik« je fizička ili pravna osoba koja nije vjerovnik i koja u okviru svoje poslovne djelatnosti ili slobodnog zanimanja kao naknadu može primiti novac ili neki drugi dogovoreni oblik financijske naknade za sljedeće usluge:
 - a) potrošaču predstavlja ili nudi ugovor o stambenom potrošačkom kreditu
 - b) potrošaču pomaže obavljanjem pripremnih radnji ili druge vrste predugovornih administrativnih poslova koji nisu oni iz podtočke a) ove točke u vezi s ugovorom o stambenom potrošačkom kreditu ili
 - c) sklapa ugovor o stambenom potrošačkom kreditu s potrošačem u ime i za račun vjerovnika
6. »skupina« je skupina vjerovnika koji podliježu izradi konsolidiranih izvješća na konsolidiranoj osnovi u skladu sa zakonom kojim se uređuje računovodstvo poduzetnika
7. »vezani kreditni posrednik« je kreditni posrednik koji poduzima radnje, pod punom i bezuvjetnom odgovornošću, u ime i za račun:
 - a) samo jednog vjerovnika
 - b) samo jedne skupine ili
 - c) više vjerovnika ili skupina koji ne predstavljaju većinu tržišta
8. »imenovani predstavnik« je fizička ili pravna osoba koja pruža usluge iz točke 5. ovoga članka, i to u ime i za račun samo jednog kreditnog posrednika
9. »kreditna institucija« je kreditna institucija kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012
10. »nekreditna institucija« je svaki vjerovnik koji nije kreditna institucija
11. »osoblje« je:

- a) svaka fizička osoba u radnom odnosu kod vjerovnika ili kreditnog posrednika koja radi na poslovima pružanja usluga iz ovoga Zakona ili koja izravno komunicira s potrošačima u okviru pružanja usluga koje se uređuju ovim Zakonom
- b) svaka fizička osoba u radnom odnosu kod imenovanog predstavnika koji izravno komunicira s potrošačima u okviru pružanja usluga koje se uređuju ovim Zakonom ili
- c) svaka fizička osoba koja je neposredno nadređena ili nadzire osobu iz podtočaka a) ili b) ove točke
12. »ukupni iznos kredita« je gornja granica ili ukupan iznos koji se potrošaču stavlja na raspolaganje prema ugovoru o kreditu
13. »ukupni iznos koji plaća potrošač« je zbroj ukupnog iznosa kredita i ukupnih troškova kredita za potrošača iz članka 17. stavka 2. ovoga Zakona
14. »kamatna stopa« je kamatna stopa izražena kao fiksni ili promjenjivi postotak koja se primjenjuje godišnje na iznos dobivenog stambenog potrošačkog kredita
15. »procjena kreditne sposobnosti« je procjena vjerojatnosti ispunjavanja dužnikove obveze iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu
16. »trajni medij« je instrument koji potrošaču omogućuje pohranu isključivo njemu upućenih informacija na način da ih može koristiti u razdoblju relevantnom za te informacije i koji omogućuje reprodukciju nepromijenjenih pohranjenih informacija
17. »matična država članica« je:
- a) država članica u kojoj vjerovnik ili kreditni posrednik koji je fizička osoba ima prebivalište ili
- b) država članica u kojoj je registrirano sjedište vjerovnika ili kreditnog posrednika koji je pravna osoba, odnosno mjesto upravljanja vjerovnikom ili kreditnim posrednikom ako prema pravu te države članice pravne osobe nemaju obvezu upisa sjedišta u javni registar
18. »država članica domaćin« je država članica u kojoj vjerovnik ili kreditni posrednik iz druge države članice pruža usluge uređene ovim Zakonom putem podružnice ili neposredno
19. »savjetodavna usluga« je usluga davanja osobnih preporuka potrošaču vezanih uz jednu ili više aktivnosti koje se odnose na ugovor o stambenom potrošačkom kreditu i čini uslugu odvojenu od usluge odobravanja stambenog potrošačkog kredita i od usluge kreditnog posredovanja iz točke 5. ovoga članka
20. »nadležno tijelo« je tijelo koje država članica odredi kao nadležno za poslove nadzora nad stambenim potrošačkim kreditiranjem, a u Republici Hrvatskoj nadležno tijelo je Hrvatska narodna banka
21. »ugovor o kreditu za premošćivanje« je ugovor o kreditu na neodređeno vrijeme ili u kojem je rok dospjeća do 12 mjeseci, a kojim se potrošač koristi kao privremenim rješenjem za financiranje tijekom prijelaza na neki drugi financijski aranžman za nekretninu
22. »potencijalna obveza ili jamstvo« je ugovor o kreditu koji služi kao jamstvo za drugu, odvojenu i pomoćnu transakciju i prema kojem se glavnica osigurana nekretninom povlači samo ako dođe do jednog ili više događaja navedenih u ugovoru
23. »ugovor o kreditu sa zajedničkim vlasničkim kapitalom« je ugovor o kreditu pri kojem se otplata glavnice temelji na ugovorno utvrđenom postotku vrijednosti nekretnine u trenutku isplate kapitala ili otplata iznosa kredita
24. »praksa vezanja usluga« je praksa kod koje se ugovor o stambenom potrošačkom kreditu nudi ili sklapa u paketu s drugim zasebnim financijskim proizvodima ili uslugama, a pri tome ugovor o stambenom potrošačkom kreditu potrošaču nije zasebno dostupan
25. »praksa objedinjavanja usluga« je praksa kod koje se ugovor o stambenom potrošačkom kreditu nudi ili sklapa u paketu s drugim zasebnim financijskim proizvodima ili uslugama, a pri tome je ugovor o stambenom potrošačkom kreditu dostupan i zasebno, ali ne nužno pod istim uvjetima kao kad je ponuđen u paketu s dodatnim uslugama

26. »ugovor o stambenom potrošačkom kreditu u stranoj valuti« je ugovor o stambenom potrošačkom kreditu u kojem je kredit:
- a) nominiran u valuti ili vezan uz valutu koja se razlikuje od one u kojoj potrošač prima dohodak ili drži imovinu kojom je osigurana isplata tog kredita ili
 - b) nominiran u valuti ili vezan uz valutu koja se razlikuje od valute države članice u kojoj potrošač ima prebivalište
27. »kredit vezan uz valutu« iz točke 26. ovoga članka je ugovor o stambenom potrošačkom kreditu kojim je ugovoreno da potrošač svoju obvezu ispunjava u valuti Republike Hrvatske, a vrijednost obveze izračunava se na temelju tečaja valute Republike Hrvatske u odnosu na stranu valutu
28. »stambena nekretnina« je:
- a) obiteljska kuća ili stan namijenjen stanovanju, te kuća ili stan za odmor
 - b) garaža ili parkirališno mjesto koje potrošač kupuje ili zalaže zajedno sa stambenom nekretninom iz podtočke a) ove točke ili
 - c) građevinsko zemljište namijenjeno gradnji stambene nekretnine iz podtočke a) ove točke
29. »pravo na odustanak od ugovora« je pravo potrošača da, bez vjerovnikova utjecaja na njega, u dodatnom razdoblju nakon sklapanja ugovora o stambenom potrošačkom kreditu razmisli o pravima, obvezama i svim posljedicama koje proizlaze iz tog ugovora i odluči želi li ostati pri tom sklopljenom ugovoru
30. »konverzija« je promjena valute obveze iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu na način da se prvotno ugovorena valuta obveze mijenja u obvezu u alternativnoj valuti
31. »ugovor o konverziji« je izmjena ugovora o stambenom potrošačkom kreditu ili novi ugovor o stambenom potrošačkom kreditu kojim se provodi konverzija sukladno članku 23. ovoga Zakona
32. »kreditna unija« je kreditna unija kako je uređena zakonom kojim se uređuje poslovanje kreditnih unija
33. »kreditni registar« je baza podataka koja se koristi za procjenu kreditne sposobnosti potrošača, uključujući pravne osobe i udruge koje su, među ostalim, osnovane radi pružanja podataka potrebnih za procjenu kreditne sposobnosti potrošača
34. »država članica« je država članica Europske unije i država potpisnica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru (SL, L 1, 3. 1. 1994.)
35. »treća zemlja« je država koja nije država članica.

Maksimalna kamatna stopa na stambene potrošačke kredite

Članak 25.

- (1) Maksimalna dopuštena kamatna stopa na stambene potrošačke kredite s ugovorenim promjenjivom kamatnom stopom u eurima ne smije biti viša od prosječne ponderirane kamatne stope na stanja stambenih kredita odobrenih u Republici Hrvatskoj, uvećane za jednu trećinu (1/3).
- (2) Maksimalna dopuštena kamatna stopa na stambene potrošačke kredite koji nisu obuhvaćeni stavkom 1. ovoga članka ne smije biti viša od najniže prosječne ponderirane kamatne stope na stanja stambenih kredita odobrenih u Republici Hrvatskoj, određenih za svaku od valuta, uvećane za jednu trećinu (1/3).
- (3) Prosječne ponderirane kamatne stope na stanja stambenih kredita u eurima, prema utvrđenoj metodologiji i podacima dostupnim na dan 31. listopada Hrvatska narodna banka dužna je objaviti u »Narodnim novinama« 1. siječnja, a podatke dostupne na dan 30. travnja dužna je objaviti 1. srpnja.

Informacije o promjeni kamatne stope
Članak 27.

- (1) Kreditna institucija dužna je obavijestiti potrošača o svim promjenama kamatne stope iz članka 24. stavka 1. ovoga Zakona, na papiru ili nekom drugom trajnom mediju kojeg su ugovorili, najmanje 15 dana prije nego što se one počnu primjenjivati. Ta obavijest sadrži objašnjenje kretanja parametra zbog kojeg je došlo do promjene kamatne stope, otplatni plan, uključujući broj i iznos obroka odnosno anuiteta koji se trebaju uplaćivati nakon stupanja na snagu nove kamatne stope te, ako se promijeni broj ili učestalost obroka odnosno anuiteta, pojedinosti o obrocima odnosno anuitetima.
- (2) Ako kreditna institucija na ugovoreni način obavještavanja ne obavijesti potrošača o povećanju kamatne stope najmanje 15 dana prije njezine primjene, dužna je odgoditi primjenu nove kamatne stope do idućega obračunskog razdoblja.

Dospjele neplaćene obveze i dobrovoljna namira
Članak 28.

- (1) Kreditna institucija dužna je uspostaviti procese kojima će omogućiti rano prepoznavanje potrošača s mogućim poteškoćama u plaćanju te osigurati učinkovito uspostavljanje kontakata s potrošačima koji imaju poteškoće u plaćanju.
- (2) Kreditna institucija dužna je prije pokretanja ovršnog postupka poduzimati razumne i opravdane mjere radi postizanja dogovora u vezi s naplatom obveza iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu s potrošačima koji imaju poteškoće u plaćanju. Kreditna institucija dužna je potrošače koji imaju poteškoće u plaćanju pisano informirati o aktivnostima koje namjerava poduzeti ili je poduzela u svrhu naplate te predložiti mjere za olakšanje otplate ugovora o stambenom potrošačkom kreditu.
- (3) Kreditna institucija ne smije potrošaču koji ima poteškoća u plaćanju odrediti niti ga teretiti za naknade koje proizlaze iz neispunjavanja obveza iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu. Zatezne kamate ne smatraju se dodatnom naknadom u smislu ovoga Zakona.
- (4) Kreditna institucija, potrošač i založni dužnik mogu ugovoriti da se prijenos prava vlasništva nad nekretninom kao instrumentom osiguranja stambenoga potrošačkog kredita na kreditnu instituciju smatra potpunim ispunjenjem svih preostalih obveza iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu.
- (5) Ako je ugovorom o stambenom potrošačkom kreditu ugovorena mogućnost iz stavka 4. ovoga članka, kreditna institucija dužna je zahtjev potrošača prihvatiti bezuvjetno i neopozivo i u roku od osam dana pozvati založnog dužnika da dostavi ispravu podobnu za upis prijenosa prava vlasništva u zemljišnim knjigama.
- (6) Ako po okončanju ovršnog postupka dug nije podmiren u cijelosti, kreditna institucija dužna je poduzimati razumne i opravdane mjere u svrhu olakšanja otplate dugovanja potrošaču i drugim sudionicima kreditnog odnosa.
- (7) Prisilna naplata iz instrumenata osiguranja po stambenim potrošačkim kreditima provodi u skladu sa zakonom kojim se uređuje ovrha.
- (8) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim pobliže uređuje minimalne mjere koje je kreditna institucija dužna ponuditi potrošaču radi postizanja dogovora iz stavka 2. ovoga članka te mjere za vrijeme trajanja ovršnog postupka i mjere iz stavka 6. ovoga članka.

XII. PROMJENA VJEROVNIKA

Članak 40.

(1) Kreditna institucija je dužna osigurati da potrošači čiji su ugovori o stambenom potrošačkom kreditu preneseni na novoga stjecatelja ne dođu kod tog stjecatelja ili kod treće osobe na koju je stjecatelj prenio ugovore o stambenom potrošačkom kreditu, odnosno rizike i koristi s osnove tih ugovora, u nepovoljniji položaj na osnovi zaštite potrošača u odnosu na položaj koji su kao dužnici imali prema kreditnoj instituciji.

(2) Stjecatelj ili treća osoba na koju je stjecatelj prenio taj ugovor dužna je prema potrošaču osigurati primjenu svih odredbi ovoga Zakona i drugih propisa kojima se uređuje zaštita potrošača.

(3) Kreditna institucija solidarno odgovara sa stjecateljem ili trećom osobom na koju su ugovori o stambenom potrošačkom kreditu dalje preneseni za štetu nastalu potrošaču zbog toga što je potrošač došao pravno ili stvarno u nepovoljniji položaj u odnosu na položaj koji je kao dužnik imao prema kreditnoj instituciji.

Prekršaji vjerovnika i kreditnih posrednika

Članak 41.

(1) Vjerovnik ili kreditni posrednik čini prekršaj ako:

1. ne učini dostupnima informacije o postupku odobravanja ugovora o stambenom potrošačkom kreditu, što je protivno članku 6. ovoga Zakona
2. informacije nisu dostupne na vidljivom mjestu ili u poslovnim prostorijama u kojima pružaju usluge ili na njihovim mrežnim stranicama što je protivno članku 6. ovoga Zakona
3. informacije nisu jasne i općenite, što je protivno članku 6. ovoga Zakona
4. informacije nisu dostupne na hrvatskom jeziku, što je protivno članku 6. ovoga Zakona
5. ne učini dostupnim informacije o činjenici da su potrošaču dostupna savjetovaništa za zaštitu potrošača, što je protivno članku 6. ovoga Zakona
6. pri osmišljavanju kreditnih proizvoda, odobravanju, posredovanju ili pružanju savjetodavnih usluga povezanih s ugovorom o stambenom potrošačkom kreditu i, prema potrebi, dodatnih usluga potrošačima ili pri ispunjavanju obveza iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu ne postupa pošteno, pravedno, transparentno i profesionalno, uzimajući u obzir prava i interese potrošača, a što je protivno članku 7. stavku 1. ovoga Zakona
7. pri odobravanju, posredovanju ili pružanju savjetodavnih usluga povezanih s ugovorom o stambenom potrošačkom kreditu ne pribavi i ne uzme u obzir informacije iz članka 7. stavka 2., a što je protivno članku 7. stavku 2. ovoga Zakona
8. pri pružanju savjetodavnih usluga ne pribavi i ne uzme u obzir informacije u skladu člankom 22. stavkom 4. ovoga Zakona, a što je protivno članku 7. stavku 2. ovoga Zakona
9. ugovori ili isplaćuje primitke protivno članku 7. stavku 3. ovoga Zakona
10. politike primitaka nisu u skladu s člankom 7. stavkom 4. ovoga Zakona
11. postupa protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 7. stavka 5. ovoga Zakona
12. njegovo osoblje na poslovima osmišljavanja, ponude ili odobravanja ugovora o stambenom potrošačkom kreditu, pružanju usluga kreditnog posredovanja ili pružanju savjetodavnih usluga ne posjeduje odgovarajuću razinu znanja odnosno ne posjeduje odgovarajuću razinu stručnosti, a što je protivno članku 8. stavku 1. ovoga Zakona
13. postupa protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 8. stavka 3. ovoga Zakona
14. ne osigura da su sve vrste oglašavanja i promidžbeni sadržaji vezani uz ugovore o stambenom potrošačkom kreditu vjerodostojni, jasni ili da ne dovode potrošača u zabludu, što

je protivno članku 9. stavku 1. ovoga Zakona

15. primjenjuje izražavanje koje bi kod potrošača moglo pobuditi lažna očekivanja u vezi s dostupnošću ili ukupnim troškom kredita za potrošače, što je protivno članku 9. stavku 2. ovoga Zakona

16. pri oglašavanju koje se odnosi na ugovore o stambenom potrošačkom kreditu, a pri kojem je navedena kamatna stopa ili bilo kakve brojke koje se odnose na troškove tog kredita koje snosi potrošač, ne objave informacije u skladu s člankom 10. stavcima 2. do 6. ovoga Zakona

17. informacije u skladu s člankom 10. stavka 2. točkama 3., 4., 5., 6., 7., 8. ili 9. ovoga Zakona ne navede u obliku reprezentativnog primjera, što je protivno članku 10. stavku 3. ovoga Zakona

18. na jasan, određen i vidljiv način, zajedno s efektivnom kamatnom stopom ne navede obvezno sklapanje ugovora o dodatnim uslugama koje se odnose na ugovor o stambenom potrošačkom kreditu, posebice o osiguranju, što je protivno članku 10. stavku 4. ovoga Zakona

19. informacije iz članka 10. stavaka 2. i 4. ovoga Zakona nisu jasno čitljive ili prema potrebi jasno čujne, ovisno o mediju koji se upotrebljava za oglašavanje, što je protivno članku 10. stavku 5. ovoga Zakona

20. informacije iz članka 10. stavaka 2. i 4. ovoga Zakona ne sadrže upozorenja o rizicima povezanim s ugovorom o stambenom potrošačkom kreditu u stranoj valuti ili s promjenjivom kamatnom stopom, što je protivno članku 10. stavku 6. ovoga Zakona.

21. provodi praksu vezanja usluga protivno članku 11. stavku 1. ovoga Zakona

22. ne prihvati policu osiguranja od osiguravatelja koji se razlikuje od osiguravatelja čije police uobičajeno prihvaća, što je protivno članku 11. stavku 2. ovoga Zakona

23. informacije koje je obvezan pružiti potrošaču na temelju ovoga Zakona pruži uz naknadu, što je protivno članku 12. stavku 1. ovoga Zakona

24. potrošaču ne stavi na raspolaganje izvještaj u obliku otplatnog plana koji uključuje i izračun efektivne kamatne stope na dan izrade otplatnog plana sukladno članku 17. stavku 5. ovoga Zakona, informaciju o ukupno plaćenju glavnici, kamatama i troškovima, specifikaciju uplata i pregled promjena kamatnih stopa po kreditu, u svakom trenutku tijekom cjelokupnog trajanja ugovora o stambenom potrošačkom kreditu ili ga ne stavi na raspolaganje bez naknade, što je protivno članku 12. stavku 2. ovoga Zakona

25. ne stavi potrošaču na raspolaganje jasne i razumljive opće informacije o ugovoru stambenom potrošačkom kreditu, što je protivno članku 13. ovoga Zakona

26. informacije o ugovoru o stambenom potrošačkom kreditu potrošaču ne stavi na raspolaganje na papiru, u elektroničkom obliku ili nekom drugom trajnom mediju, što je protivno članku 13. stavku 1. ovoga Zakona

27. opće informacije ne sadržavaju najmanje potrebne podatke iz članka 13. stavku 2. ovoga Zakona

28. ne stavi potrošaču na raspolaganje personalizirane informacije koje su mu potrebne za usporedbu ugovora o stambenom potrošačkom kreditu koji su dostupni na tržištu, procjenu njihovih učinaka i donošenje informirane odluke o sklapanju ugovora o stambenom potrošačkom kreditu, što je protivno članku 14. stavku 1. ovoga Zakona

29. personalizirane informacije ne pruži na papiru ili nekom drugom trajnom mediju putem ESIS-a, što je protivno članku 14. stavku 2. ovoga Zakona

30. postupi protivno članku 14. stavku 3. ovoga Zakona i potrošaču uz obvezujuću ponudu ne dostavi ESIS ili obvezujuću ponudu ne dostavi na papiru ili nekom drugom trajnom mediju

31. protivno članku 14. stavku 4. ovoga Zakona ne ostavi rok od najmanje 15 dana kao razdoblje razmatranja

32. protivno članku 14. stavku 7. ovoga Zakona naplati naknadu od potrošača u slučaju odustanka od ugovora o stambenom potrošačkom kreditu

33. protivno članku 14. stavku 10. ovoga Zakona sve dodatne informacije ne pruži u zasebnom

dokumentu koji se može priložiti ESIS-u

34. ugovor o stambenom potrošačkom kreditu ne sadrži bitne sastojke iz članka 14. stavka 11. ovoga Zakona

35. protivno članku 14. stavku 12. ovoga Zakona potrošaču i svim drugim sudionicima ugovornog odnosa (sudužnicima, založnim dužnicima, jamcima i dr.) ne pruži informacije iz članka 14. ovoga Zakona

36. na zahtjev potrošača ili drugih sudionika ugovornog odnosa na njihov zahtjev ne da primjerak nacрта ugovora o stambenom potrošačkom kreditu ili ga ne da bez naknade, što je protivno članku 14. stavku 12. ovoga Zakona

37. prije pružanja bilo koje od usluga kreditnog posredovanja ne pruži potrošaču neku od informacija iz članka 15. stavka 1. ovoga Zakona

38. protivno članku 15. stavku 2. ovoga Zakona potrošaču obračuna naknadu, a od kreditne institucije ili treće strane prima proviziju, a potrošaču ne objasni hoće li provizija djelomično ili u potpunosti umanjiti iznos naknade

39. kreditni posrednik koji nije vezan potrošaču uskrati informacije o visini provizije i pravu na takve informacije protivno članku 15. stavku 3. ovoga Zakona

40. ne priopći kreditnoj instituciji iznos naknade u svrhu izračuna efektivne kamatne stope protivno članku 15. stavku 4. ovoga Zakona

41. potrošaču ne pruži primjerena objašnjenja o predloženim ugovorima o stambenim potrošačkim kreditima i dodatnim uslugama, što je protivno članku 16. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona

42. ne primjenjuje način izračuna, pretpostavke, kao i elemente za potrebe izračuna efektivne kamatne stope u skladu s metodologijom određenom podzakonskim propisom Hrvatske narodne banke kojim se uređuje efektivna kamatna stopa, što je protivno članku 17. stavku 5. ovoga Zakona

43. ugovori maksimalnu efektivnu kamatnu stopu veću od propisane protivno članku 17. stavku 6. ovoga Zakona

44. potrošaču naplati naknadu za obradu i/ili odobravanje kredita, ili ako naplati drugu naknadu veću od stvarnog troška koji je nastao kreditnoj instituciji radi kojeg se ta naknada naplaćuje, ili ako nakon sklapanja ugovora o stambenom potrošačkom kreditu uvede nove naknade ili poveća naknade koje su postojale u trenutku sklapanja ugovora o stambenom potrošačkom kreditu, što je protivno članku 17. stavku 4. ovoga Zakona.

45. prije sklapanja ugovora o stambenom potrošačkom kreditu detaljno ne procijeni kreditnu sposobnost potrošača, što je protivno članku 18. stavku 1. ovoga Zakona

46. ne uspostavi, dokumentira i redovito ažurira postupke i vrstu informacija na kojima se temelji procjena kreditne sposobnosti potrošača, što je protivno članku 18. stavku 2. ovoga Zakona

47. nakon sklapanja ugovora o stambenom potrošačkom kreditu otkáže ili raskine ugovor o stambenom potrošačkom kreditu zato što je neispravno proveo procjenu kreditne sposobnosti potrošača, što je protivno članku 18. stavku 4. ovoga Zakona

48. s potrošačem sklopi ugovor o stambenom potrošačkom kreditu, a rezultat procjene kreditne sposobnosti potrošača ne pokazuje kako je vjerojatno da će se obveze koje proizlaze iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu ispuniti na način određen tim ugovorom, što je protivno članku 18. stavku 5. ovoga Zakona

49. unaprijed ne obavijesti potrošača da će izvršiti uvid u kreditni registar, što je protivno članku 18. stavku 6. ovoga Zakona

50. bez odgode ne obavijesti potrošača o odbijanju zahtjeva za sklapanje ugovora o stambenom potrošačkom kreditu, što je protivno članku 18. stavku 7. ovoga Zakona

51. ne prati kreditnu sposobnost potrošača kontinuirano tijekom cijelog trajanja ugovornog odnosa, što je protivno članku 18. stavku 8. ovoga Zakona

52. postupa protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 18. stavka 10. ovoga Zakona
53. ne procjenjuje vrijednost stambene nekretnine u skladu s člankom 19. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona
54. ne pohrani procjenu vrijednosti nekretnine na trajnom mediju te o njoj ne vodi evidenciju, što je protivno članku 19. stavku 3. ovoga Zakona
55. postupa protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 19. stavka 5. ovoga Zakona
56. ne provede procjenu kreditne sposobnosti potrošača iz članka 18. ovoga Zakona na temelju informacija o prihodima i rashodima potrošača i drugim financijskim te ekonomskim okolnostima, što je protivno članku 20. stavku 1. ovoga Zakona
57. ne dostavi kreditnoj instituciji vjerovniku pravodobno i točno sve potrebne informacije pribavljene od potrošača radi procjene kreditne sposobnosti, što je protivno članku 20. stavku 3. ovoga Zakona
58. prije sklapanja ugovora o stambenom potrošačkom kreditu jasno i izravno ne navede informacije i dokumentaciju koju je moguće neovisno provjeriti, a koje je potrošač dužan dostaviti te rok za dostavu tih informacija, što je protivno članku 20. stavku 4. ovoga Zakona
59. protivno članku 20. stavku 5. ovoga Zakona raskine ugovor o stambenom potrošačkom kreditu
60. najkasnije pri zaprimanju zahtjeva za odobrenje stambenog potrošačkog kredita ne upozori potrošača da neće odobriti stambeni potrošački kredit ako se ne može obaviti procjena kreditne sposobnosti potrošača zato što potrošač ne želi pružiti informacije ili dokumentaciju potrebu za procjenu njegove kreditne sposobnosti, što je protivno članku 20. stavku 7. ovoga Zakona
61. protivno članku 22. stavku 1. ovoga Zakona izričito ne obavijesti potrošača mogu li mu pružiti savjetodavne usluge
62. protivno članku 22. stavku 2. ovoga Zakona prije pružanja savjetodavnih usluga ili sklapanja ugovora o pružanju savjetodavnih usluga ne pruži potrošaču na papiru ili na nekom drugom trajnom mediju potrebne informacije
63. pri pružanju savjetodavnih usluga ne ispuni zahtjev iz članka 22. stavka 4. ovoga Zakona
64. pri pružanju savjetodavnih usluga nevezani kreditni posrednik ne razmotri dovoljno velik broj ponuda stambenih potrošačkih kredita dostupnih na tržištu i preporuči jednu ili nekoliko prikladnih ponuda koje su dostupne na tržištu, a koje ne odgovaraju potrebama, financijskoj situaciji i osobinama potrošača, što je protivno članku 22. stavku 5. ovoga Zakona
65. protivno članku 22. stavku 6. ovoga Zakona pri pružanju savjetodavnih usluga potrošaču, ne razlikuje pojmove »savjet« i »savjetnik« od pojmova »neovisan savjet« i »neovisan savjetnik«
66. pojmove »neovisni savjet« ili »neovisni savjetnik« upotrebljavaju protivno članku 22. stavku 7. ovoga Zakona
67. protivno članku 22. stavku 8. ovoga Zakona ne upozori potrošača da bi sklapanje ugovora o stambenom potrošačkom kreditu moglo stvarati za njega poseban rizik
68. protivno članku 23. stavku 1. ovoga Zakona ne omogući potrošaču na njegov zahtjev konverziju ugovora o stambenom potrošačkom kreditu iz valute u kojoj je kredit nominiran ili za koju je vezan u alternativnu valutu
69. potrošaču ne omogući konverziju u bilo kojem trenutku trajanja ugovornog odnosa, što je protivno članku 23. stavku 1. ovoga Zakona
70. potrošaču ne omogući konverziju bezuvjetno, što je protivno članku 23. stavku 1. ovoga Zakona
71. protivno članku 23. stavku 2. ovoga Zakona potrošaču zaračuna naknadu za konverziju
72. protivno članku 23. stavku 5. ovoga Zakona ne obavi konverziju ugovora o stambenom potrošačkom kreditu u stranoj valuti u alternativnu valutu primjenom srednjeg tečaja Hrvatske

narodne banke koji je važio na dan podnošenja zahtjeva za konverziju iz članka 23. stavka 1. ovoga Zakona

73. konverziju ugovora o stambenom potrošačkom kreditu u stranoj valuti u alternativnu valutu ne provede tako da primijeni srednji tečaj Hrvatske narodne banke koji je važio na dan podnošenja zahtjeva za konverziju, osim ako nije drugačije ugovoreno, a za valute koje nisu iskazane na tečajnoj listi Hrvatske narodne banke, ne provede tako da kreditna institucija preračuna tu valutu u eure koristeći se referentnim tečajem između eura i te valute, određenog u skladu s Uredbom (EU) 2016/1011, što je protivno članku 23. stavku 5. ovoga Zakona

74. protivno članku 23. stavku 6. ovoga Zakona ne ponudi potrošaču prijedlog ugovora o konverziji

75. protivno članku 23. stavku 8. ovoga Zakona ne pošalje obavijest potrošaču koji ima stambeni potrošački kredit u stranoj valuti

76. protivno članku 23. stavku 9. ovoga Zakona ne navede informaciju o povećanju iznosa koji je potrošač dužan platiti ili redovitih obroka odnosno anuiteta koje je potrošač temeljem ugovora o stambenom potrošačkom kreditu dužan vratiti, potrošačevom pravu na konverziju u alternativnu valutu ili uvjetima pod kojima se ta konverzija može izvršiti

77. ugovoreni uvjeti konverzije ne obuhvaćaju najmanje način određivanja kamatne stope koja će biti primijenjena u slučaju konverzije u alternativnu valutu, što je protivno članku 23. stavku 10. ovoga Zakona

78. ugovor o stambenom potrošačkom kreditu koji sadrži uvjete konverzije ne sadrži odredbe o alternativnoj valuti ili odredbe o pravu na konverziju ili odredbe o uvjetima konverzije, što je protivno članku 23. stavku 10. ovoga Zakona

79. protivno članku 23. stavku 11. ovoga Zakona pri provedbi konverzije zatraži zamjenu nekretnine koja služi kao sredstvo osiguranja, dodatna sredstva osiguranja ili procjenu stambene nekretnine kao uvjet za provedbu konverzije

80. protivno članku 24. stavku 1. ovoga Zakona ne definira parametar, kvalitativno i kvantitativno ne razradi uzročno-posljedične veze kretanja parametra ili ne odredi u kojim se razdobljima razmatra donošenje odluke o korekciji visine kamatne stope

81. protivno članku 24. stavku 2. zajedno s parametrom ne ugovori i fiksni dio kamatne stope i/ili ako fiksni dio kamatne stope raste tijekom otplate kredita

82. protivno članku 24. stavku 3. ovoga Zakona poveća kamatnu stopu više od promjene parametra iz članka 24. stavka 1. ovoga Zakona

83. smanji kamatnu stopu manje od promjene parametra iz članka 24. stavka 1. ovoga članka Zakona izraženo u postotnim bodovima

84. protivno članku 24. stavku 4. ovoga Zakona nudi ugovaranje promjenjive kamatne stope, a nije jasno i nedvojbeno predočio potrošaču prije sklapanja ugovora o stambenom potrošačkom kreditu sve propisane elemente iz članka 24. stavka 1. ovoga Zakona ni upozorio potrošača na sve rizike te promjenjivosti te jasno i nedvojbeno ugovorio u samome ugovoru o stambenom potrošačkom kreditu promjenjive elemente na temelju kojih se izračunava promjenjiva kamatna stopa uključujući i pogodnosti kojima se utječe na ukupne troškove kredita za potrošača iz članka 17. stavka 2. ovoga Zakona

85. protivno članku 24. stavku 5. ovoga Zakona ne vodi arhivsku evidenciju o parametrima iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona ili ako tu evidenciju ne učini dostupnom na svojim mrežnim stranicama

86. protivno članku 25. stavku 1. ovoga Zakona maksimalna dopuštena kamatna stopa na stambene potrošačke kredite s ugovorenom promjenjivom kamatnom stopom u eurima bude određena u iznosu višem od prosječne ponderirane kamatne stope na stanja stambenih kredita odobrenih u Republici Hrvatskoj, uvećane za jednu trećinu (1/3)

87. protivno članku 25. stavku 2. ovoga Zakona maksimalna dopuštena kamatna stopa na stambene potrošačke kredite koji nisu obuhvaćeni člankom 25. stavkom 1. ovoga Zakona bude

određena u iznosu višem od najniže prosječne ponderirane kamatne stope na stanja stambenih kredita odobrenih u Republici Hrvatskoj, određenih za svaku od valuta, uvećane za jednu trećinu (1/3)

88. u slučaju prijevremenog ispunjenja, u cijelosti ili djelomično, naplati naknadu, što je protivno članku 26. stavku 2. ovoga Zakona

89. protivno članku 26. stavku 3. ovoga Zakona nakon primitka pisanog zahtjeva za prijevremenu otplatu potrošaču bez odgode ne dostavi, na papiru ili nekom drugom trajnom mediju, informacije potrebne za razmatranje mogućnosti prijevremene otplate

90. protivno članku 27. stavku 1. ovoga Zakona kreditna institucija ne obavijesti potrošača o svim promjenama kamatne stope iz članka 24. stavka 1. ovoga Zakona, na papiru ili nekom drugom trajnom mediju koji su ugovorili, ili ako potrošača ne obavijesti najmanje 15 dana prije nego što se promijenjena kamatna stopa počne primjenjivati

91. obavijest o promjeni kamatne stope ne sadrži objašnjenje kretanja parametra zbog kojeg je došlo do promjene kamatne stope ili ne sadrži otplatni plan, uključujući broj i iznos obroka odnosno anuiteta koji se trebaju uplaćivati nakon stupanja na snagu nove kamatne stope, ili ako se promijeni broj ili učestalost obroka odnosno anuiteta, ili ne sadrži pojedinosti o obrocima odnosno anuitetima što je protivno članku 27. stavku 1. ovoga Zakona

92. ne odgodi primjenu nove kamatne stope do idućega obračunskog razdoblja, a nije o promjeni kamatne stope obavijestila potrošača, što je protivno članku 27. stavku 2. ovoga Zakona

93. protivno članku 28. stavku 1. ovoga Zakona ne uspostavi procese kojima će omogućiti rano prepoznavanje potrošača s mogućim teškoćama u plaćanju ili ako ne osigura učinkovito uspostavljanje kontakata s potrošačima koji imaju poteškoće u plaćanju

94. prije pokretanja ovršnog postupka ne poduzme razumne i opravdane mjere radi postizanja dogovora u vezi s naplatom obveza iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu s potrošačima koji imaju poteškoće u plaćanju ili ako takve potrošače pisano ne informira o aktivnostima koje namjerava poduzeti ili je poduzela u svrhu naplate, ili ako ne predloži mjere za olakšanje otplate ugovora o stambenom potrošačkom kreditu, što je protivno članku 28. stavku 2. ovoga Zakona

95. protivno članku 28. stavku 3. ovoga Zakona odredi i tereti potrošača za naknade koje proizlaze iz neispunjavanja obveza iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu

96. protivno članku 28. stavku 5. ovoga Zakona kad je to ugovoreno ne omogući prijenos prava vlasništva nad nekretninom kao instrumentom osiguranja stambenog potrošačkog kredita na kreditnu instituciju kao potpuno ispunjenje svih preostalih obveza iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu odnosno zahtjev potrošača ne prihvati bezuvjetno i neopozivo te ako u roku od osam dana ne pozove založnog dužnika da dostavi ispravu podobnu za upis prijenosa prava vlasništva

97. protivno članku 28. stavku 6. ovoga Zakona ne poduzima razumne i opravdane mjere u svrhu olakšanja otplate dugovanja potrošaču i drugim sudionicima kreditnog odnosa

98. protivno članku 28. stavku 8. ovoga Zakona ne postupa sukladno podzakonskom propisu Hrvatske narodne banke

99. protivno članku 29. stavku 8. ovoga Zakona pruža dodatnu uslugu za koju nije dobio odobrenje za pružanju usluga kreditnog poslovanja ili ako je vezan za dodatnu kreditnu instituciju za koju nije dobio odobrenje iz članka 29. stavka 5. ovoga Zakona

100. protivno članku 29. stavku 11. ovoga Zakona kreditna institucija isključi ili ograniči odgovornost iz članka 29. stavka 10. ovoga Zakona

101. protivno članku 32. stavku 5. ovoga Zakona kreditni posrednik koji je dobio odobrenje za pružanje usluga kreditnog posredovanja samo za jednu kreditnu instituciju ne podnese zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje usluga kreditnog posredovanja iz članka 29. ovoga Zakona za dodatnu kreditnu instituciju za koju je vezan

102. protivno članku 33. stavku 1. ovoga Zakona kreditna institucija ne prati da kreditni

posrednik koji je za nju vezan i s kojim ima sklopljen ugovor o pružanju usluga kreditnog posredovanja postupa u skladu s odredbama ovoga Zakona

103. protivno članku 33. stavku 2. ovoga Zakona kreditna institucija bez odgode, a najkasnije u roku od 15 dana od dana kada utvrdi da je nastupila neka od okolnosti za ukidanje odobrenja za rad iz članka 35. ovoga Zakona, ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku

104. protivno članku 33. stavku 3. ovoga Zakona kreditna institucija ne ispunjava odredbe članka 33. ovoga Zakona u dijelu pružanja usluga kreditnog posrednika koji je za nju vezan

105. protivno članku 33. stavku 4. ovoga Zakona kreditna institucija ne vodi evidenciju o sklopljenim, izmijenjenim, dopunjenim i raskinutim ugovorima s kreditnim posrednicima

106. protivno članku 33. stavku 5. ovoga Zakona kreditna institucija ne dostavi Hrvatskoj narodnoj banci obavijest o izmijenjenim, dopunjenim ili raskinutim ugovorima s kreditnim posrednicima u roku od 15 dana od dana izmjene, dopune ili raskida ugovora

107. protivno članku 33. stavku 6. ovoga Zakona ne postupa sukladno podzakonskom propisu Hrvatske narodne banke

108. na području druge države članice kreditni posrednik koji je od Hrvatske narodne banke dobio odobrenje za pružanje usluga kreditnog posredovanja pruža usluge kreditnog posredovanja i savjetodavne usluge protivno članku 34. stavku 1. ovoga Zakona

109. kreditni posrednik iz Republike Hrvatske započne pružati usluge kreditnog posredovanja u drugoj državi članici, preko podružnice ili neposredno, prije nego što o tome izvijesti Hrvatsku narodnu banku, što je protivno članku 34. stavku 2. ovoga Zakona

110. protivno članku 34. stavku 5. ovoga Zakona započne s pružanjem usluga kreditnog posredovanja i savjetodavnih usluga prije propisanog roka

111. kreditni posrednik iz druge države članice na području Republike Hrvatske pruža usluge protivno članku 34. stavcima 7., 8., 9., 11. i 12. ovoga Zakona

112. protivno članku 40. stavcima 1. i 3. ovoga Zakona kreditna institucija ne osigura da potrošači čiji su ugovori o stambenom potrošačkom kreditu preneseni na novoga stjecatelja ne dođu kod tog stjecatelja ili kod treće osobe na koju je stjecatelj prenio ugovore o stambenom potrošačkom kreditu, odnosno rizike i koristi s osnove tih ugovora, u nepovoljniji položaj u odnosu na položaj koji su kao dužnici imali prema kreditnoj instituciji.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se vjerovnik kreditna institucija novčanom kaznom u iznosu od 26.540,00 do 106.170,00 eura.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se vjerovnik kreditna unija novčanom kaznom u iznosu od 13.270,00 do 66.360,00 eura.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se kreditni posrednik novčanom kaznom u iznosu od 6630,00 do 26.540,00 eura.

(5) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave vjerovnika ili kreditnog posrednika odnosno odgovorna osoba ovlaštena da u poslovanju podružnice zastupa osnivača novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 6630,00 eura.

- PRILOZI**
- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa**

**IZJAVA O USKLADENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o stambenom potrošačkom kreditiranju (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO FINANCIJA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predvideno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2023. godinu.

Rok: IV. kvartal 2023.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 53. i 114.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2021/2167 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2021. o pružateljima usluge servisiranja kredita i kupcima kredita te izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU (Tekst značajan za EGP) (SL L 438, 8.12.2021.)

32021L2167

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 28. i 32. bit će preuzeto: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)
- Članak 27. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (II. čitanje) (20.11.2023)

c) Ostali izvori prava Europske unije

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Stipe Župan

Državni tajnik i EU koordinador

(potpis)

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za Europu

(potpis)

(datum i pečat)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2021/2167 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2021. o pružateljima usluge servisiranja kredita i kupcima kredita te izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU (Tekst značajan za EGP)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o stambenom potrošačkom kreditiranju (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju zajednički okvir i zahtjevi koji se odnose na:</p> <p>(a) pružatelje usluge servisiranja kredita u pogledu prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili samog ugovora o neprihodonosnom kreditu koji je izdala kreditna institucija s poslovnim nastanom u Uniji, koji djeluju u ime kupca kredita;</p> <p>(b) kupce kredita u pogledu prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili samog ugovora o neprihodonosnom kreditu koji je izdala kreditna institucija s poslovnim nastanom u Uniji.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova Direktiva primjenjuje se na:</p> <p>(a) pružatelje usluge servisiranja kredita koji djeluju u ime kupca kredita u pogledu prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu, ili samog ugovora o neprihodonosnom kreditu, koji je izdala kreditna institucija s poslovnim nastanom u Uniji, u skladu s primjenjivim pravom Unije i nacionalnim pravom;</p> <p>(b) kupce kredita prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)

<p>samog ugovora o neprihodonosnom kreditu koji je izdala kreditna institucija s poslovnim nastanom u Uniji u skladu s primjenjivim pravom Unije i nacionalnim pravom.</p> <p>2. U pogledu ugovora o kreditu koji su obuhvaćeni njezinim područjem primjene, ovom se Direktivom ne utječe na načela ugovornog prava ni na načela građanskog prava u okviru nacionalnog prava u pogledu prijenosa prava vjerovnika iz ugovora o kreditu, ili samog ugovora o kreditu, ni na zaštitu potrošača ili dužnika, osobito na temelju uredaba (EZ) br. 593/2008 i (EU) br. 1215/2012 te direktiva 93/13/EEZ, 2008/48/EZ, 2014/17/EU i nacionalnih odredaba kojima se te direktive prenose, ili drugih relevantnih propisa Unije i nacionalnog prava o zaštiti potrošača i pravima dužnika.</p> <p>3. Ovom se Direktivom ne utječe na ograničenja uvedena nacionalnim pravom država članica u vezi s prijenosom prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu, ili samog ugovora o neprihodonosnom kreditu, koji nije dospio ili je dospio manje od 90 dana, ili nije raskinut u skladu s nacionalnim građanskim pravom.</p> <p>4. Ova Direktiva ne utječe na zahtjeve iz nacionalnog prava država članica u pogledu servisiranja prava vjerovnika iz ugovora o</p>			
---	--	--	--

<p>kreditu, ili samog ugovora o kreditu, ako je kupac kredita sekuritizacijski subjekt posebne namjene kako je definiran u članku 2. točki 2. Uredbe (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća (20) sve dok ta nacionalna prava:</p> <p>(a) ne utječu na razinu zaštite potrošača predviđenu ovom Direktivom;</p> <p>(b) osiguravaju da nadležna tijela primaju potrebne informacije od pružatelja usluge servisiranja kredita.</p> <p>5. Ova Direktiva ne primjenjuje se na:</p> <p>(a) servisiranje prava vjerovnika iz ugovora o kreditu, ili samog ugovora o kreditu, koje provodi:</p> <p>i. kreditna institucija s poslovnim nastanom u Uniji;</p> <p>ii. upravitelj alternativnih investicijskih fondova koji ima odobrenje za rad ili je registriran u skladu s Direktivom 2011/61/EU ili društvo za upravljanje ili društvo za investicije koje ima odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2009/65/EZ pod uvjetom da to društvo za ulaganje nije imenovalo društvo za upravljanje u skladu s tom direktivom, u ime fonda kojim upravljaju;</p> <p>iii. nekreditna institucija koja podliježe nadzoru nadležnog tijela države članice u skladu s člankom 20. Direktive 2008/48/EZ ili člankom 35. Direktive</p>			
--	--	--	--

<p>2014/17/EU kada obavlja aktivnosti u toj državi članici;</p> <p>(b) servisiranje prava vjerovnika iz ugovora o kreditu, ili samog ugovora o kreditu, koji nije izdala kreditna institucija s poslovnim nastanom u Uniji, osim ako su prava vjerovnika iz ugovora o kreditu ili sam ugovor o kreditu zamijenjeni ugovorom o kreditu koji je izdala takva kreditna institucija;</p> <p>(c) kupnju prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu, ili samog ugovora o neprihodonosnom kreditu, koju obavlja kreditna institucija s poslovnim nastanom u Uniji;</p> <p>(d) prijenos prava vjerovnika iz ugovora o kreditu, ili samog ugovora o kreditu, koji su preneseni prije datuma iz članka 32. stavka 2. prvog podstavka.</p> <p>6. Države članice iz primjene ove Direktive mogu izuzeti servisiranje prava vjerovnika iz ugovora o kreditu, ili samog ugovora o kreditu, koje provode javni bilježnici i sudski izvršitelji kako je definirano nacionalnim pravom ili pak odvjetnici kako su definirani u članku 1. stavku 2. točki (a) Direktive 98/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (21) pri obavljanju aktivnosti servisiranja kredita u okviru svoje djelatnosti.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „kreditna institucija” znači kreditna institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>2. „vjerovnik” znači kreditna institucija koja je odobrila kredit, ili kupac kredita;</p> <p>3. „dužnik” znači pravna ili fizička osoba koja je s kreditnom institucijom sklopila ugovor o kreditu, uključujući njezina pravnog nasljednika ili ovlaštenika;</p> <p>4. „ugovor o kreditu” znači ugovor o kreditu kako je prvotno odobren, izmijenjen ili zamijenjen, kojim kreditna institucija odobrava kredit u obliku odgode plaćanja, zajma ili drugog sličnog financijskog aranžmana;</p> <p>5. „ugovor o servisiranju kredita” znači pisani ugovor sklopljen između kupca kredita i pružatelja usluge servisiranja kredita u vezi s uslugama koje će u ime vjerovnika obavljati kupac kredita;</p> <p>6. „kupac kredita” znači fizička ili pravna osoba, koja nije kreditna institucija, koja u okviru svoje trgovinske, poslovne ili profesionalne djelatnosti kupuje prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu, ili sam ugovor o neprihodonosnom kreditu, u skladu s</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)
---	--	---------------	---

<p>primjenjivim pravom Unije i nacionalnim pravom;</p> <p>7. „izvoditelj servisiranja kredita” znači treća strana kojom se pružatelj usluge servisiranja kredita koristi za obavljanje bilo koje aktivnosti servisiranja kredita;</p> <p>8. „pružatelj usluge servisiranja kredita” znači pravna osoba koja u okviru svojeg poslovanja u ime kupca kredita upravlja pravima i obvezama povezanim s pravima vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu, ili sa samim ugovorom o neprihodonosnom kreditu, i izvršava ih te provodi barem jednu od aktivnosti servisiranja kredita ili više njih;</p> <p>9. „aktivnosti servisiranja kredita” znači jedna ili više sljedećih aktivnosti:</p> <p>(a) ubiranje ili naplata dospjelih plaćanja dužnika povezanih s pravima vjerovnika iz ugovora o kreditu, ili sa samim ugovorom o kreditu, u skladu s nacionalnim pravom;</p> <p>(b) ponovno pregovaranje s dužnikom u pogledu uvjeta povezanih s pravima vjerovnika iz ugovora o kreditu, ili sa samim ugovorom o kreditu, u skladu s nacionalnim pravom i uputama kupca kredita, ako pružatelj usluge servisiranja kredita nije kreditni posrednik kako je definiran u članku 3. točki (f) Direktive 2008/48/EZ ili članku 4. točki 5. Direktive 2014/17/EU;</p>			
---	--	--	--

<p>(c)upravljanje eventualnim pritužbama povezanim s pravima vjerovnika iz ugovora o kreditu ili sa samim ugovorom o kreditu;</p> <p>(d)informiranje dužnika o promjenama kamatne stope ili naknadama ili dospelim plaćanjima povezanim s pravima vjerovnika iz ugovora o kreditu ili sa samim ugovorom o kreditu;</p> <p>10. „matična država članica” znači, kada je riječ o pružatelju usluge servisiranja kredita, država članica u kojoj se nalazi njegovo registrirano sjedište ili, ako u skladu s nacionalnim pravom nema registrirano sjedište, država članica u kojoj se nalazi njegov glavni ured, ili, kada je riječ o kupcu kredita, država članica u kojoj kupac kredita ili njegov predstavnik ima prebivalište odnosno u kojoj se nalazi njegovo registrirano sjedište ili, ako prema njegovom nacionalnom pravu nema registrirano sjedište, država članica u kojoj se nalazi njegov glavni ured;</p> <p>11. „država članica domaćin” znači država članica koja nije matična država članica i u kojoj je pružatelj usluge servisiranja kredita osnovao podružnicu ili u kojoj pruža aktivnosti servisiranja kredita te u svakom slučaju država članica u kojoj dužnik ima prebivalište odnosno u kojoj se nalazi njegovo registrirano sjedište ili, ako prema njegovom nacionalnom pravu nema registrirano sjedište, država članica</p>			
--	--	--	--

<p>u kojoj se nalazi njegov glavni ured;</p> <p>12. „potrošač” znači fizička osoba koja u ugovorima o kreditu obuhvaćenima ovom Direktivom djeluje u svrhe izvan svoje trgovinske, poslovne ili profesionalne djelatnosti potrošača;</p> <p>13. „ugovor o neprihodonosnom kreditu” znači ugovor o kreditu koji je klasificiran kao neprihodujuća izloženost u skladu s člankom 47.a Uredbe (EU) br. 575/2013.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Opći zahtjevi</p> <p>1. Države članice zahtijevaju od pružatelja usluge servisiranja kredita da prije početka obavljanja djelatnosti u matičnoj državi članici ishodi odobrenje za rad na njezinu državnom području u skladu sa zahtjevima utvrđenima u nacionalnim odredbama kojima se prenosi ova Direktiva.</p> <p>2. Ovlasti za izdavanje odobrenja iz stavka 1. ovog članka države članice dodjeljuju nadležnim tijelima imenovanima u skladu s člankom 21. stavkom 3.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>

<p>Članak 5.</p> <p>Zahtjevi za izdavanje odobrenja za rad</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje članak 6., države članice propisuju sljedeće zahtjeve za izdavanje odobrenja za rad iz članka 4. stavka 1.:</p> <p>(a) podnositelj zahtjeva pravna je osoba iz članka 54. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, a njegovo registrirano sjedište ili, ako u skladu s nacionalnim pravom nema registrirano sjedište, njegov glavni ured mora se nalaziti u državi članici u kojoj podnositelj zahtjeva traži odobrenje za rad;</p> <p>(b) članovi upravljačkog ili administrativnog tijela podnositelja zahtjeva imaju dovoljno dobar ugled, što se dokazuje na sljedeći način:</p> <p>i. nemaju policijski dosje ili drugi ekvivalentni dokument prema nacionalnim propisima u odnosu na relevantna kaznena djela, posebno ona koja se odnose na imovinu, financijske usluge i aktivnosti, pranje novca, lihvarstvo, prijevaru, porezna kaznena djela, povredu poslovne tajne, kaznena djela protiv tjelesnog integriteta, kao i za sva druga kaznena djela u okviru prava koje se odnosi na trgovačka društva, stečaj, nesolventnost ili zaštitu potrošača;</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)
---	--	---------------	---

<p>ii.kumulativni učinci manjih incidenata ne narušavaju njihov dobar ugled;</p> <p>iii.u svojim dosadašnjim poslovnim odnosima s nadzornim i regulatornim tijelima uvijek su bili transparentni, otvoreni i spremni na suradnju;</p> <p>iv.trenutačno nisu u postupku u slučaju nesolventnosti i nisu bili u stečaju, osim ako su ponovno počeli poslovati u skladu s nacionalnim pravom;</p> <p>(c)cijelo upravljačko ili administrativno tijelo podnositelja zahtjeva ima odgovarajuće znanje i iskustvo za vođenje poslovanja na kompetentan i odgovaran način;</p> <p>(d)osobe koje u podnositelju zahtjeva imaju kvalificirane udjele u smislu članka 4. stavka 1. točke 36. Uredbe (EU) br. 575/2013 imaju dovoljno dobar ugled koji se dokazuje tako što ispunjavaju zahtjeve iz točke (b) podtočaka i. i iv. ovog stavka;</p> <p>(e)podnositelj zahtjeva ima uspostavljene otporne upravljačke aranžmane i odgovarajuće mehanizme unutarnje kontrole, uključujući postupke za upravljanje rizikom i računovodstvene postupke, kojima se jamči poštovanje dužnikovih prava i propisa kojima su uređena prava vjerovnika iz ugovora o kreditu ili samog ugovora o kreditu te poštovanje Uredbe (EU) 2016/679;</p> <p>(f)podnositelj zahtjeva provodi primjerenu politiku kojom se jamči poštovanje</p>			
---	--	--	--

<p>propisa o zaštiti dužnika te pravedno i razborito postupanje prema dužnicima, uključujući i razmatranje njihova financijskog stanja i potrebno upućivanje tih dužnika na savjetovanje o dugovanjima ili socijalnim službama, ako su dostupni;</p> <p>(g)podnositelj zahtjeva ima uspostavljene odgovarajuće i specifične unutarnje postupke kojima se jamči evidentiranje i obrada dužnikovih pritužbi;</p> <p>(h)podnositelj zahtjeva ima uspostavljene odgovarajuće postupke za sprečavanje pranja novca i financiranja terorizma, ako se nacionalnim propisima kojima se prenosi Direktiva (EU) 2015/849 pružatelji usluge servisiranja kredita određuju kao obveznici u svrhu sprečavanja i suzbijanja pranja novca i financiranja terorizma;</p> <p>(i)na temelju primjenjivog nacionalnog prava podnositelj zahtjeva podliježe zahtjevima za izvješćivanje i javno objavljivanje.</p> <p>2. Nakon savjetovanja sa svim relevantnim dionicima i uzimajući u obzir sve uključene interese EBA izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 za zahtjeve navedene u stavku 1. točki (c) ovog članka.</p> <p>3. Nadležna tijela matične države članice dužna su odbiti izdavanje odobrenja za rad iz članka 4. stavka 1. ako podnositelj</p>			
---	--	--	--

<p>zahtjeva ne ispunjava zahtjeve iz stavka 1. ovog članka i, prema potrebi, članka 6. stavka 2. točke (a).</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>Sposobnost držanja sredstava</p> <p>1. Države članice utvrđuju je li pružateljima usluge servisiranja kredita pri obavljanju aktivnosti servisiranja kredita na njihovu državnom području:</p> <p>(a) dopušteno primanje i držanje sredstava dužnika radi prijenosa tih sredstava na kupce kredita; ili</p> <p>(b) zabranjeno primanje i držanje sredstava dužnika.</p> <p>2. U slučajevima kada je pružateljima usluge servisiranja kredita dopušteno primanje i držanje sredstava dužnika u skladu sa stavkom 1. točkom (a), države članice moraju:</p> <p>(a) uz zahtjeve za izdavanje odobrenja za rad utvrđene u članku 5. stavku 1., utvrditi zahtjev da podnositelj zahtjeva ima zaseban račun u kreditnoj instituciji na koji će se sva sredstva primljena od dužnika knjižiti i na kojemu će se čuvati</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>

- do njihova usmjeravanja prema odgovarajućem kupcu kredita, pod uvjetima dogovorenima s kupcem kredita;
- (b)osigurati da su ta sredstva u skladu s nacionalnim pravom zaštićena u interesu kupaca kredita od potraživanja ostalih vjerovnika pružatelja usluge servisiranja kredita, osobito u slučaju nesolventnosti;
- (c)odrediti da se, kada dužnik izvrši plaćanje pružatelju usluge servisiranja kredita kako bi, djelomično ili u cijelosti, podmirio dospjele iznose povezane s pravima vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili sa samim ugovorom o neprihodonosnom kreditu, to plaćanje smatra plaćenim kupcu kredita;
- (d)zahtijevati od pružatelja usluge servisiranja kredita da na papiru ili drugom trajnom mediju dužniku dostavi potvrdu ili dopis o podmirenju obveza kad god pružatelj usluge servisiranja kredita primi sredstva od dužnika te da navede primljene iznose.

3. Ako pružatelj usluge servisiranja kredita ne namjerava primiti i držati sredstva dužnika u okviru svojeg poslovnog modela, pružatelj usluge servisiranja kredita navodi tu namjeru u svojem zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad iz članka 4. stavka 1. U takvim slučajevima ne primjenjuju se zahtjevi utvrđeni u skladu sa stavkom 2. točkom (a) ovog članka.

<p>Članak 7.</p> <p>Postupak izdavanja odobrenja za rad pružateljima usluge servisiranja kredita</p> <p>1. Države članice uspostavljaju postupak izdavanja odobrenja za rad pružateljima usluge servisiranja kredita kojim se podnositelju zahtjeva omogućuje podnošenje zahtjeva i svih potrebnih informacija na temelju kojih nadležno tijelo matične države članice može provjeriti ispunjava li podnositelj zahtjeva sve uvjete utvrđene u nacionalnim propisima kojima se prenosi članak 5. stavak 1. i, prema potrebi, u članku 6. stavku 2. točki (a).</p> <p>2. Zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad pružateljima usluge servisiranja kredita iz stavka 1. prilaže se sljedeće:</p> <p>(a) dokaz o pravnom statusu podnositelja zahtjeva te preslika njegova dokumenta o osnivanju i internih akata društva;</p> <p>(b) adresa glavnog ureda ili registriranog sjedišta podnositelja zahtjeva;</p> <p>(c) identitet članova upravljačkog ili administrativnog tijela podnositelja zahtjeva i osoba koje imaju kvalificirane udjele u smislu članka 4. stavka 1. točke (36) Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(d) dokaz da podnositelj zahtjeva ispunjava uvjete iz članka 5. stavka 1. točaka (b) i (c);</p> <p>(e) dokaz da osobe koje imaju kvalificirane</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>
--	--	----------------------	--

<p>udjele u smislu članka 4. stavka 1. točke 36. Uredbe (EU) br. 575/2013 ispunjavaju uvjete iz članka 5. stavka 1. točke (d) ove Direktive;</p> <p>(f)dokaz o upravljačkim aranžmanima i mehanizmima unutarnje kontrole iz članka 5. stavka 1. točke (e);</p> <p>(g)dokaz o politici iz članka 5. stavka 1. točke (f);</p> <p>(h)dokaz o unutarnjim postupcima iz članka 5. stavka 1. točke (g);</p> <p>(i)dokaz o postupcima iz članka 5. stavka 1. točke (h);</p> <p>(j)prema potrebi, dokaz o postojanju zasebnog računa u kreditnoj instituciji, kako je predviđeno u članku 6. stavku 2. točki (a);</p> <p>(k)svi ugovori o eksternalizaciji iz članka 12. stavka 1.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da nadležna tijela matične države članice u roku od 45 dana od primitka zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad provedu provjeru potpunosti zahtjeva.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da u roku od 90 dana od primitka potpunog zahtjeva ili, ako se zahtjev smatra nepotpunim, od primitka traženih informacija, nadležna tijela matične države članice obavještavaju podnositelja zahtjeva o tome je li odobrenje za rad izdano ili odbijeno te navode razloge za odbijanje.</p>			
--	--	--	--

<p>5. Države članice osiguravaju da podnositelj zahtjeva ima pravo žalbe pred sudom u slučajevima kada nadležna tijela matične države članice donesu odluku kojom se odbija izdavanje odobrenja za rad u skladu s člankom 5. stavkom 3. te u slučajevima kada nadležna tijela u roku utvrđenom u stavku 4. ovog članka ne donesu odluku o zahtjevu.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Oduzimanje odobrenja za rad</p> <p>1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela matične države članice imaju potrebne nadzorne i istražne ovlasti te ovlasti izricanja sankcija u skladu s člankom 22. kako bi mogle oduzeti odobrenje za rad izdano pružatelju usluge servisiranja kredita ako se na tog pružatelja usluge servisiranja kredita primjenjuje bilo koje od sljedećeg:</p> <p>(a) ne započne s radom 12 mjeseci nakon izdavanja odobrenja za rad;</p> <p>(b) izričito se odrekne odobrenja za rad;</p> <p>(c) prestane obavljati aktivnosti pružanja usluge servisiranja kredita na dulje od 12 mjeseci;</p> <p>(d) dobije odobrenje na temelju neistinitih izjava ili drugih nezakonitih načina;</p> <p>(e) više ne ispunjava zahtjeve za izdavanje odobrenja za rad pružatelja usluge servisiranja kredita utvrđene u članku 5.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>

<p>stavka 1. i, prema potrebi, u članku 6. stavku 2. točki (a);</p> <p>(f) počini ozbiljno kršenje primjenjivih propisa, uključujući nacionalne propise kojima se prenosi ova Direktiva, ili drugih pravila o zaštiti potrošača, uključujući primjenjive propise države članice domaćina i države članice u kojoj je kredit odobren.</p> <p>2. U slučaju oduzimanja odobrenja za rad u skladu sa stavkom 1. ovog članka države članice osiguravaju da nadležna tijela matične države članice odmah obavijeste nadležna tijela države članice domaćina ako utvrde da pružatelj usluge servisiranja kredita pruža usluge na temelju članka 13., i također nadležna tijela države članice u kojoj je kredit odobren, ako ona nije ista kao država članica domaćin i matična država članica.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Popis ili registar ovlaštenih pružatelja usluge servisiranja kredita</p> <p>1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela uspostave i vode barem popis, ili ako se to smatra primjerenijim, nacionalni registar svih pružatelja usluge servisiranja kredita kojima je odobreno pružanje usluga na njihovu državnom području, uključujući pružatelje usluge servisiranja kredita koji</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>

<p>pružaju usluge na temelju članka 13. ove Direktive.</p> <p>EBA izrađuje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, u kojima se utvrđuju najbolje prakse za uspostavu i vođenje takvih popisa ili registara i navode vrste informacija koje oni sadržavaju, kako bi se zajamčili jednaki uvjeti u cijeloj Uniji i transparentnost za kupce kredita i dužnike.</p> <p>2. Popis ili registar iz stavaka 1. mora biti javno dostupan na internetskim stranicama nadležnih tijela i redovito se ažurirati.</p> <p>3. U slučaju oduzimanja odobrenja za rad u skladu s člankom 8., nadležna tijela bez odgode ažuriraju popis ili registar iz stavka 1. ovog članka.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Odnos s dužnikom, obavijest o prijenosu i naknadne obavijesti</p> <p>1. Države članice zahtijevaju da kupci kredita i pružatelji usluge servisiranja kredita u svojim odnosima s dužnicima:</p> <p>(a) postupaju u dobroj vjeri, pošteno i profesionalno;</p> <p>(b) pružaju dužnicima informacije koje nisu obmanjujuće, nejasne ili netočne;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>

<p>(c)poštuju i štite osobne podatke i privatnost dužnika;</p> <p>(d)komuniciraju s dužnicima na način koji ne predstavlja uznemiravanje, prisilu ili nedopušten utjecaj.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da nakon svakog prijenosa prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili samog ugovora o neprihodonosnom kreditu na kupca kredita, a uvijek prije prve naplate duga, ali i kad god to dužnik zatraži, kupac kredita ili subjekt iz članka 2. stavka 5. točke (a) podtočke i. ili iii., ako je imenovan radi obavljanja aktivnosti servisiranja kredita, ili pružatelj usluge servisiranja kredita, šalje dužniku obavijest, na papiru ili na drugom trajnom mediju, koja uključuje barem sljedeće:</p> <p>(a)informacije o prijenosu koji je izvršen, uključujući datum prijenosa;</p> <p>(b)identifikacijske i kontaktne podatke kupca kredita;</p> <p>(c)identifikacijske i kontaktne podatke pružatelja usluge servisiranja kredita ili subjekta iz članka 2. stavka 5. točke (a) podtočke i. ili podtočke iii., ako je imenovan;</p> <p>(d)ako je imenovan, dokaz o odobrenju za rad pružatelja usluge servisiranja kredita, izdanom u skladu s člankom 7.;</p> <p>(e)prema potrebi, identifikacijske i kontaktne podatke izvoditelja servisiranja kredita;</p>			
---	--	--	--

- (f)vidljivo istaknutu kontaktnu referentnu točku kod kupca kredita, ili kod subjekta iz članka 2. stavka 5. točke (a) podtočke i. ili podtočke iii., ako je imenovan radi obavljanja aktivnosti servisiranja kredita, ili kod pružatelja usluge servisiranja kredita i, prema potrebi, kod izvoditelja servisiranja kredita, od koje se prema potrebi dobivaju informacije;
- (g)informacije o iznosima koje dužnik duguje u trenutku slanja obavijesti, uz navođenje iznosa glavnice, kamata, naknada i drugih dozvoljenih troškova;
- (h)izjavu kojom se potvrđuje da se i dalje primjenjuju cjelokupno relevantno pravo Unije i nacionalno pravo, osobito ono koje se odnosi na izvršenje ugovora, zaštitu potrošača, prava dužnika i kazneno pravo;
- (i)ime, adresu i kontaktne podatke nadležnih tijela države članice u kojoj dužnik ima prebivalište ili u kojoj se nalazi njegovo registrirano sjedište ili, ako prema njegovom nacionalnom pravu nema registrirano sjedište, u kojoj se nalazi njegov glavni ured, i u kojoj dužnik može podnijeti pritužbu.

Obavijest iz prvog podstavka mora biti napisana na jeziku koji je jasan i razumljiv široj javnosti.

3. Države članice osiguravaju da u svakoj naknadnoj komunikaciji s dužnikom, kupac kredita, ili subjekt iz članka 2. stavka 5.

<p>točke (a) podtočke i. ili podtočke iii., ako je imenovan radi obavljanja aktivnosti servisiranja kredita, ili pružatelj usluge servisiranja kredita uključi informacije iz stavka 2. točke (f) ovog članka, osim ako je riječ o prvoj obavijesti nakon imenovanja novog pružatelja usluge servisiranja kredita, u kojem se slučaju uključuju i informacije navedene u stavku 2. točkama (c) i (d) ovog članka.</p> <p>4. Stavcima 2. i 3. ne dovode se u pitanje bilo kakvi dodatni zahtjevi u pogledu obavijesti predviđenih drugim primjenjivim pravom Unije ili nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Ugovorni odnos između pružatelja usluge servisiranja kredita i kupca kredita</p> <p>1. Ako kupac kredita sam ne obavlja aktivnosti servisiranja kredita, države članice osiguravaju da imenovani pružatelj usluge servisiranja kredita svoje usluge koje se odnose na upravljanje i izvršenje prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili samog ugovora o neprihodonosnom kreditu pruža na temelju ugovora o servisiranju kredita s kupcem kredita.</p> <p>2. U ugovoru o servisiranju kredita iz stavka 1. navodi se sljedeće:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>

<p>(a)detaljan opis aktivnosti servisiranja kredita koje će obavljati pružatelj usluge servisiranja kredita;</p> <p>(b)iznos naknade pružatelju usluge servisiranja kredita ili način izračuna naknade;</p> <p>(c)slučajevi u kojima pružatelj usluge servisiranja kredita može zastupati kupca kredita u odnosu prema dužniku;</p> <p>(d)obveza stranaka da usklade svoje djelovanje s pravom Unije i nacionalnim pravom primjenjivim na prava vjerovnika iz ugovora o kreditu ili na sam ugovor o kreditu, među ostalim i u vezi sa zaštitom potrošača i zaštitom podataka;</p> <p>(e)klauzula kojom se zahtijeva pravedno i razborito postupanje prema dužnicima.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da ugovor o servisiranju kredita iz stavka 1. sadržava zahtjev na temelju kojeg pružatelj usluge servisiranja kredita mora obavijestiti kupca kredita prije nego što eksternalizira bilo koju od svojih aktivnosti servisiranja kredita.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da pružatelj usluge servisiranja kredita vodi sljedeće evidencije i čuva ih najmanje pet godina od datuma raskida ugovora o servisiranju kredita iz stavka 1. ili za trajanja razdoblja zastare primjenjivog u matičnoj državi članici, ali u svakom slučaju ne dulje od 10 godina:</p> <p>(a)relevantnu korespondenciju i s kupcem</p>			
---	--	--	--

<p>kredita i s dužnikom, pod uvjetima utvrđenima primjenjivim nacionalnim pravom;</p> <p>(b) relevantne upute primljene od kupca kredita u vezi s pravima vjerovnika iz svakog ugovora o neprihodonosnom kreditu ili sa samim ugovorom o neprihodonosnom kreditu kojim upravlja i koji izvršava u ime kupca kredita, pod uvjetima utvrđenima primjenjivim nacionalnim pravom;</p> <p>(c) ugovor o servisiranju kredita.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da pružatelj usluge servisiranja kredita evidencije iz stavka 4. daje na uvid nadležnim tijelima na njihov zahtjev.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Eksternalizacija usluge servisiranja kredita</p> <p>1. Države članice osiguravaju da, u slučaju kada se pružatelj usluge servisiranja kredita koristi izvoditeljem servisiranja kredita radi obavljanja bilo koje od aktivnosti servisiranja kredita, taj pružatelj usluge servisiranja kredita ostaje u cijelosti odgovoran za izvršenje svih obveza u skladu s nacionalnim odredbama kojima se prenosi ova Direktiva. Eksternalizacija tih aktivnosti servisiranja kredita podliježe sljedećim uvjetima:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>

<p>(a)sklapanje pisanog ugovora o eksternalizaciji između pružatelja usluge servisiranja kredita i izvoditelja servisiranja kredita na temelju kojega se od izvoditelja servisiranja kredita zahtijeva da djeluje u skladu s primjenjivim zakonskim odredbama, uključujući nacionalne propise kojima se prenosi ova Direktiva i relevantnim pravom Unije ili nacionalnim pravom primjenjivim na prava vjerovnika iz ugovora o kreditu ili na sam ugovor o kreditu;</p> <p>(b)zabranjeno je istodobno eksternaliziranje svih aktivnosti servisiranja kredita s izvoditeljem servisiranja kredita;</p> <p>(c)ugovorom o eksternalizaciji sklopljenim s izvoditeljem servisiranja kredita ne mijenja se ugovorni odnos između pružatelja usluge servisiranja kredita i kupca kredita niti obveze pružatelja usluge servisiranja kredita prema kupcu kredita ili dužnicima;</p> <p>(d)eksternalizacija nekih aktivnosti servisiranja kredita ne utječe na obvezu pružatelja usluge servisiranja kredita da ispuni zahtjeve iz svog odobrenja za rad utvrđene u članku 5. stavku 1.;</p> <p>(e)eksternalizacija servisiranja kredita s izvoditeljem ne sprečava nadležna tijela u provedbi nadzora pružatelja usluge servisiranja kredita u skladu s člancima 14. i 21.;</p> <p>(f)pružatelj usluge servisiranja kredita ima</p>			
---	--	--	--

<p>izravan pristup svim relevantnim informacijama o aktivnostima servisiranja kredita eksternaliziranima s izvoditeljem servisiranja kredita;</p> <p>(g)po isteku ugovora o eksternalizaciji pružatelj usluge servisiranja kredita ima stručna znanja i resurse kako bi mogao obavljati eksternalizirane aktivnosti servisiranja kredita.</p> <p>Eksternalizacija aktivnosti servisiranja kredita ne smije se provoditi na način kojim se narušava kvaliteta unutarnjih kontrola pružatelja usluge servisiranja kredita niti pouzdanost ili kontinuitet njegovih kreditnih usluga.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da pružatelj usluge servisiranja kredita prije eksternaliziranja svojih aktivnosti servisiranja kredita u skladu sa stavkom 1. obavijesti nadležna tijela matične države članice i, prema potrebi, države članice domaćina.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da pružatelj usluge servisiranja kredita vodi i čuva evidenciju o relevantnim uputama dostavljenima izvoditelju servisiranja kredita, u skladu s uvjetima utvrđenima primjenjivim nacionalnim pravom, te ugovor o eksternalizaciji iz stavka 1. najmanje pet godina od datuma raskida ugovora o eksternalizaciji ili za trajanja razdoblja zastare primjenjivog u toj državi članici, ali</p>			
--	--	--	--

<p>u svakom slučaju ne dulje od 10 godina.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da pružatelj usluge servisiranja kredita i izvoditelj servisiranja kredita informacije iz stavka 3. daju na uvid nadležnim tijelima na njihov zahtjev.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da izvoditeljima servisiranja kredita nije dopušteno primanje i držanje sredstava dužnika.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Sloboda obavljanja aktivnosti servisiranja kredita u državi članici domaćinu</p> <p>1. Države članice osiguravaju da pružatelj usluge servisiranja kredita nakon ishoda odobrenja za rad u matičnoj državi članici u skladu s člankom 4. stavkom 1. ima pravo u Uniji pružati usluge na koje se odobrenje za rad odnosi, ne dovodeći u pitanje bilo kakva ograničenja ili zahtjeve koji su utvrđeni nacionalnim pravom države članice domaćina u skladu s ovom Direktivom, uključujući prema potrebi zabranu primanja i držanja sredstava dužnika, koji nisu povezani s drugim zahtjevima iz odobrenja za rad pružatelja usluge servisiranja kredita, ili one koji su uspostavljeni za ponovno pregovaranje o uvjetima koji se odnose na prava vjerovnika iz ugovora o kreditu ili na</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>

sam ugovor o kreditu.

2. Države članice osiguravaju da pružatelj usluge servisiranja kredita koji je ishodio odobrenje za rad u matičnoj državi članici u skladu s člankom 4. stavkom 1. i koji namjerava pružati usluge u državi članici domaćinu nadležnom tijelu matične države članice dostavlja sljedeće informacije:

- (a) državu članicu domaćina u kojoj pružatelj usluge servisiranja kredita namjerava pružati usluge i, ako su te informacije već poznate pružatelju usluge servisiranja kredita, državu članicu u kojoj je kredit odobren, ako ona nije ista kao država članica domaćin i matična država članica;
- (b) adresu podružnice pružatelja usluge servisiranja kredita osnovane u državi članici domaćinu, ako je primjenjivo;
- (c) identitet i adresu izvoditelja servisiranja kredita u državi članici domaćinu, ako je primjenjivo;
- (d) identitet osoba odgovornih za upravljanje pružanjem usluga servisiranja kredita u državi članici domaćinu;
- (e) ako je primjenjivo, pojedinosti o mjerama poduzetima radi prilagodbe unutarnjih postupaka, upravljačkih aranžmana i mehanizama unutarnje kontrole pružatelja usluge servisiranja kredita kojima se osigurava usklađenost djelovanja s propisima primjenjivima na prava vjerovnika iz ugovora o kreditu ili na sam ugovor o kreditu;

<p>(f) opis postupka uspostavljenog radi usklađenosti s pravilima za borbu protiv pranja novca i financiranja terorizma, kojima su nacionalnim pravom države članice domaćina kojim se prenosi Direktiva (EU) 2015/849 pružatelji usluge servisiranja kredita određeni kao obveznici u svrhu sprečavanja i borbe protiv pranja novca i financiranja terorizma;</p> <p>(g) da pružatelj usluge servisiranja kredita ima primjerena sredstva za komunikaciju na jeziku države članice domaćina ili na jeziku ugovora o kreditu;</p> <p>(h) ima li pružatelj usluge servisiranja kredita odobrenje za rad u svojoj matičnoj državi članici za primanje i držanje sredstava dužnika.</p> <p>3. U roku od 45 radnih dana od zaprimanja svih informacija iz stavka 2. nadležna tijela matične države članice te informacije dostavljaju nadležnim tijelima države članice domaćina koja bez odgode potvrđuju njihov primitak. Nadležna tijela matične države članice zatim obavješćuju pružatelja usluge servisiranja kredita o datumu na koji su informacije poslane nadležnim tijelima države članice domaćina i o datumu na koji ta nadležna tijela potvrde primitak informacija. Nadležna tijela matične države članice sve informacije iz stavka 2. također šalju nadležnim tijelima države članice u kojoj je kredit odobren, ako ona nije ista kao</p>			
---	--	--	--

<p>država članica domaćin i matična država članica.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da pružatelj usluge servisiranja kredita ima pravo žalbe pred sudom ako mu nadležna tijela matične države članice ne dostave informacije iz stavka 2.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da pružatelj usluge servisiranja kredita može započeti pružati usluge u državi članici domaćinu nakon sljedećeg, ovisno o tome što nastupi ranije:</p> <p>(a) primitka obavijesti od nadležnih tijela države članice domaćina u kojoj se potvrđuje primitak obavijesti iz stavka 3.;</p> <p>(b) u slučaju izostanka primitka obavijesti iz točke (a) ovog stavka, dva mjeseca od datuma slanja svih informacija iz stavka 2. nadležnim tijelima države članice domaćina.</p> <p>6. Države članice osiguravaju da pružatelj usluge servisiranja kredita obavijesti nadležna tijela matične države članice o svakoj naknadnoj promjeni informacija koje se moraju dostaviti u skladu sa stavkom 2. U tim slučajevima države članice osiguravaju usklađenost s postupkom iz stavaka 3., 4. i 5.</p> <p>7. Države članice osiguravaju da nadležna tijela države članice domaćina u popis ili registar iz članka 9. upisuju pružatelje</p>			
---	--	--	--

<p>usluge servisiranja kredita koji imaju odobrenje za rad za pružanje usluge servisiranja kredita na njihovu državnom području te pojedinih o matičnoj državi članici.</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Nadzor pružatelja usluge servisiranja kredita koji pružaju usluge prekogranično</p> <p>1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela matične države članice kontinuirano provjeravaju i ocjenjuju usklađenost pružatelja usluge servisiranja kredita koji usluge servisiranja kredita obavlja u državi članici domaćinu sa zahtjevima iz ove Direktive.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da nadležna tijela matične države članice imaju ovlasti za provedbu nadzora i istraga nad pružateljima usluge servisiranja kredita te za izricanje administrativnih kazni i korektivnih mjera u vezi sa zahtjevima iz ove Direktive pri obavljanju njihovih aktivnosti servisiranja kredita u državi članici domaćinu.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da nadležna tijela matične države članice o mjerama koje su poduzete u vezi s pružateljem usluge servisiranja kredita obavješćuju nadležna</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>

<p>tijela države članice domaćina i, prema potrebi, države članice u kojoj je kredit odobren, ako ona nije ista kao država članica domaćin i matična država članica.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da, ako pružatelj usluge servisiranja kredita obavlja aktivnosti servisiranja kredita u državi članici domaćinu, nadležna tijela matične države članice i nadležna tijela države članice domaćina i, prema potrebi, države članice u kojoj je kredit odobren, ako ona nije ista kao država članica domaćin i matična država članica, blisko surađuju pri obavljanju svojih funkcija i dužnosti, osobito pri provedbi provjera, istraga i izravnih inspekcija.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da nadležna tijela matične države članice pri obavljanju svojih funkcija i dužnosti propisanih ovom Direktivom traže pomoć od nadležnih tijela države članice domaćina pri provedbi izravnih inspekcija nad podružnicom osnovanom u državi članici domaćinu ili izvoditeljem servisiranja kredita imenovanim u državi članici domaćinu. Izravna inspekcija nad podružnicom ili izvoditeljem servisiranja kredita provodi se u skladu s pravom države članice u kojoj se inspekcija obavlja.</p> <p>6. Države članice osiguravaju i da su nadležna tijela države članice domaćina ovlaštena odlučivati o najprimjerenijim</p>			
---	--	--	--

<p>mjerama koje treba poduzeti u svakom pojedinačnom slučaju kako bi se odgovorilo na zahtjev za pomoć od nadležnih tijela matične države članice.</p> <p>7. Ako odluče provesti izravnu inspekciju u ime nadležnih tijela matične države članice, nadležna tijela države članice domaćina bez odgode obavješćuju nadležna tijela matične države članice o rezultatima te inspekcije.</p> <p>8. Nadležna tijela države članice domaćina mogu na vlastitu inicijativu provoditi provjere, inspekcije i istrage usluga servisiranja kredita koje na njihovu državnom području pružaju pružatelji usluge servisiranja kredita kojima je odobrenje za rad izdano u matičnoj državi članici. Nadležna tijela države članice domaćina bez odgode dostavljaju rezultate tih provjera, inspekcija i istraga nadležnim tijelima matične države članice.</p> <p>9. Države članice osiguravaju da nadležna tijela države članice domaćina nadležnim tijelima matične države članice dostavljaju dokaze koje prikupe o tome da pružatelj usluge servisiranja kredita koji obavlja aktivnosti servisiranja kredita na njihovu državnom području, kako je predviđeno člankom 13., krši primjenjiva pravila, uključujući obveze koje proizlaze iz nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva te zahtjev da ona poduzmu primjerene mjere, ne dovodeći u pitanje</p>			
---	--	--	--

<p>nadzorne i istražne ovlasti te ovlasti izricanja sankcija nadležnih tijela države članice domaćina u pogledu pružatelja usluge servisiranja kredita u skladu s nacionalnim pravom, odnosno ona koja se primjenjuju na kredit ili ugovor o kreditu.</p> <p>10. Države članice osiguravaju da nadležna tijela države članice u kojoj je kredit odobren, ako ona nije ista kao država članica domaćin i matična država članica, nadležnim tijelima matične države članice dostavljaju dokaze koje prikupe o tome da pružatelj usluge servisiranja kredita krši obveze iz ove Direktive ili iz nacionalnih propisa koji se primjenjuju na kredit ili ugovor o kreditu te zahtijevaju da ona poduzmu primjerene mjere, ne dovodeći u pitanje nadzorne i istražne ovlasti te ovlasti izricanja sankcija nadležnih tijela države članice u kojoj je kredit odobren, ako ona nije ista kao država članica domaćin i matična država članica.</p> <p>11. Države članice osiguravaju da nadležna tijela matične države članice nadležnim tijelima države članice domaćina koja su dostavila dokaze najkasnije dva mjeseca od datuma zahtjeva iz stavka 9. dostave pojedinosti o administrativnim i drugim postupcima koji su pokrenuti na temelju dokaza koje je dostavila država članica domaćin, ili o eventualnim administrativnim kaznama te korektivnim mjerama poduzetim protiv pružatelja usluge servisiranja kredita ili obrazloženu odluku o nepoduzimanju</p>			
---	--	--	--

<p>mjera. Ako je postupak pokrenut, nadležna tijela matične države članice redovito obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina o statusu tog postupka.</p> <p>12. Ako pružatelj usluge servisiranja kredita i dalje krši primjenjive propise, uključujući obveze iz ove Direktive, te nakon što su nadležna tijela države članice domaćina o tome obavijestila njegova matičnu državu članicu, države članice osiguravaju da nadležna tijela države članice domaćina imaju pravo izreći primjerene administrativne kazne i korektivne mjere kako bi se osigurala usklađenost s ovom Direktivom ako je primjenjivo bilo što od sljedećeg:</p> <p>(a) pružatelj usluge servisiranja kredita nije u razumnom roku poduzeo odgovarajuće i učinkovite korake za ispravljanje kršenja; ili</p> <p>(b) u hitnom slučaju, ako je potrebno hitno djelovanje kako bi se riješila ozbiljna prijetnja kolektivnim interesima dužnika.</p> <p>Nadležna tijela države članice domaćina mogu izreći administrativne kazne i korektivne mjere iz prvog podstavka neovisno o bilo kojim administrativnim kaznama i korektivnim mjerama koje su već izrekla nadležna tijela matične države članice.</p> <p>Osim toga, nadležna tijela države članice</p>			
---	--	--	--

<p>domaćina mogu zabraniti daljnje aktivnosti pružatelja usluge servisiranja kredita koji krši primjenjive propise, uključujući obveze iz ove Direktive, dok nadležno tijelo matične države članice ili pružatelj usluge servisiranja kredita ne poduzme odgovarajuće korake kako bi se ispravilo kršenje.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Pravo na informacije o pravima vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili o samom ugovoru o neprihodonosnom kreditu</p> <p>1. Države članice osiguravaju da kreditna institucija potencijalnom kupcu kredita dostavlja potrebne informacije o pravima vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili o samom ugovoru o neprihodonosnom kreditu te, ako je primjenjivo, o kolateralu, kako bi se potencijalnom kupcu kredita omogućilo da provede vlastitu procjenu vrijednosti prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili samog ugovora o neprihodonosnom kreditu te o vjerojatnosti povrata vrijednosti tog ugovora prije sklapanja ugovora o prijenosu prava tog vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili samog ugovora o neprihodonosnom kreditu, osiguravajući pritom zaštitu informacija koje je kreditna institucija učinila dostupnima i povjerljivost</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>

<p>poslovnih podataka.</p> <p>2. Države članice zahtijevaju da kreditne institucije koje na kupca kredita prenose prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili sam ugovor o neprihodonosnom kreditu dvaput godišnje nadležna tijela države članice domaćina imenovana u skladu s člankom 21. stavkom 3. ove Direktive te nadležna tijela iz članka 4. stavka 5. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća (22) obavješćuju barem o sljedećem:</p> <p>(a) identifikacijskoj oznaci pravnog subjekta kupca kredita ili, ako je primjenjivo, njegova predstavnika imenovanog u skladu s člankom 19., ili ako takva oznaka ne postoji, o:</p> <p>i. identitetu kupca kredita ili članova upravljačkog ili administrativnog tijela kupca kredita i osoba koje imaju kvalificirane udjele u kupcu kredita u smislu članka 4. stavka 1. točke (36) Uredbe (EU) br. 575/2013; i</p> <p>ii. adresi kupca kredita ili, ako je primjenjivo, njegova predstavnika imenovanog u skladu s člankom 19.;</p> <p>(b) ukupnom nepodmirenom iznosu prenesenih prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili samih prenesenih ugovora o neprihodonosnom kreditu;</p> <p>(c) broj i veličina prava vjerovnika iz</p>			
---	--	--	--

<p>prenesenih ugovorâ o neprihodonosnom kreditu ili samih prenesenih ugovora o neprihodnosnom kreditu;</p> <p>(d)uključuje li prijenos prava vjerovnika iz ugovorâ o neprihodnosnom kreditu ili samih ugovora o neprihodnosnom kreditu sklopljenih s potrošačima i vrste imovine kojom su osigurani ugovori o neprihodonosnim kreditu, ako je primjenjivo.</p> <p>3. Nadležna tijela iz stavka 2. mogu od kreditnih institucija zahtijevati da informacije iz tog stavka dostavljaju tromjesečno kad god to smatraju potrebnim, među ostalim radi boljeg praćenja velikog broja prijenosa do kojih može doći tijekom kriznog razdoblja.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela države članice domaćina bez odgode nadležnim tijelima matične države članice kupca kredita dostavljaju informacije iz stavaka 2. i 3. kao i sve druge informacije koje mogu smatrati potrebnima za obavljanje njihovih funkcija i dužnosti u skladu s ovom Direktivom.</p> <p>5. Stavci od 1. do 4. ovog članka primjenjuju se u skladu s uredbama (EU) 2016/679 i (EU) 2018/1725.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 16.</p> <p>Provedbeni tehnički standardi za obrasce za podatke</p> <p>1. EBA izrađuje provedbene tehničke standarde u kojima se određuju obrasci koje kreditne institucije trebaju koristiti za slanje informacija iz članka 15. stavka 1. kako bi kupcima kredita dostavili detaljne informacije o svojim kreditnim izloženostima u knjizi pozicija kojima se ne trguje radi analize, financijske dubinske analize i utvrđivanja vrijednosti prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili samog ugovora o neprihodonosnom kreditu.</p> <p>2. EBA u nacrtu provedbenih tehničkih standarda iz stavka 1. ovog članka utvrđuje polja s podacima, među ostalim koja su polja s podacima obvezna, i način obrade podataka za povjerljive informacije kako je utvrđeno u članku 15. stavku 1.</p> <p>3. Nacrt provedbenih tehničkih standarda razmjernan je vrsti i veličini kreditâ i portfelja kreditâ.</p> <p>4. Prilikom pripreme nacrtâ provedbenih tehničkih standarda iz stavka 1. EBA uzima u obzir sve od sljedećeg:</p> <p>(a) postojeće tržišne prakse u razmjeni podataka između kupaca i prodavatelja;</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)
---	--	---------------	---

<p>(b) povratne informacije dobivene od korisnika o njihovu iskustvu korištenja postojećih EBA-inih predložaka za transakcije s neprihodonosnim kreditima;</p> <p>(c) postojeće slične zahtjeve na razini država članica;</p> <p>(d) važnost maksimalnog smanjenja troškova obrade za kreditne institucije i kupce kredita.</p> <p>5. EBA nacрте provedbenih tehničkih standarda iz stavka 1. dostavlja Komisiji do 29. rujna 2022.</p> <p>6. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz stavka 1. u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>7. Obrasci za podatke upotrebljavaju se za transakcije koje se odnose na kredite odobrene 1. srpnja 2018. ili nakon tog datuma, a koji postanu neprihodonosni nakon 28. prosinca 2021. Za kredite odobrene između 1. srpnja 2018. i datuma stupanja na snagu provedbenih tehničkih standarda iz stavka 1. kreditne institucije popunjavaju obrazac za podatke i navode informacije koje su im već dostupne.</p> <p>8. Države članice osiguravaju da kreditne institucije primjenjuju provedbene tehničke standarde iz stavka 6. i na prijenos prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili samog ugovora o</p>			
--	--	--	--

<p>neprihodonosnom kreditu na druge kreditne institucije. Kreditne institucije obrasce za podatke upotrebljavaju za pružanje informacija među kreditnim institucijama samo u slučajevima kada postoji prijenos prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili samog ugovora o neprihodonosnom kreditu.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Obveze kupaca kredita</p> <p>1. Države članice osiguravaju da:</p> <p>(a) kupac kredita koji ima prebivalište u Uniji odnosno koji ima registrirano sjedište ili, ako prema svojem nacionalnom pravu nema registrirano sjedište, glavni ured u Uniji imenuje subjekt iz članka 2. stavka 5. točke (a) podtočke i. ili podtočke iii. ili pružatelja usluge servisiranja kredita radi obavljanja aktivnosti servisiranja kredita u pogledu prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili samog ugovora o neprihodonosnom kreditu sklopljenog s potrošačima;</p> <p>(b) ako kupac kredita nema prebivalište u Uniji odnosno nema registrirano sjedište ili, ako prema svojem nacionalnom pravu nema registrirano sjedište, glavni ured u Uniji, njegov predstavnik imenovan u skladu s člankom 19. stavkom 1. imenuje</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>

<p>subjekt iz članka 2. stavka 5. točke (a) podtočke i. ili podtočke iii. ili pružatelj usluge servisiranja kredita, osim ako je sam predstavnik subjekt iz članka 2. stavka 5. točke (a) podtočke i. ili podtočke iii., radi obavljanja aktivnosti servisiranja kredita u pogledu prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili samog ugovora o neprihodonosnom kreditu sklopljenog s:</p> <p>i. fizičkim osobama, uključujući potrošače i samozaposlene osobe;</p> <p>ii. mikro, malim i srednjim poduzećima (MSP-ovi), kako su definirana u članku 2. Priloga Preporuci Komisije 2003/361/EZ (23);</p> <p>Države članice domaćini mogu proširiti zahtjev iz prvog podstavka na druge ugovore o kreditu.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da kupac kredita ne podliježe dodatnim zahtjevima za kupnju prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili samog ugovora o neprihodonosnom kreditu, osim onima koji su utvrđeni nacionalnim propisima kojima se prenosi ova Direktiva ili odredbama primjenjivog prava o zaštiti potrošača, ugovornog prava, građanskog prava ili kaznenog prava. Države članice osiguravaju da se relevantno pravo Unije i nacionalno pravo, posebno ono koje se</p>			
--	--	--	--

<p>odnosi na provedbu ugovora, zaštitu potrošača, prava dužnika, odobravanje kredita, pravila o bankovnoj tajni i kazneno pravo, nastavi primjenjivati na kupca kredita nakon prijenosa prava vjerovnika iz ugovora o kreditu ili samog ugovora o kreditu na kupca kredita. Prijenos prava vjerovnika iz ugovora o kreditu ili samog ugovora o kreditu na kupca kredita ne utječe na razinu zaštite potrošača i drugih dužnika propisanu pravom Unije i nacionalnim pravom te pravilima o nesolventnosti, ne dovodeći u pitanje nacionalna i međunarodna pravila o zadužnicama i mjenicama.</p> <p>3. Ovom se Direktivom ne dovode u pitanje nacionalne ovlasti u pogledu kreditnih registara, uključujući ovlast da se od kupaca kredita zahtijevaju informacije o pravima vjerovnika iz ugovora o kreditu ili samom ugovoru o kreditu i njegovu izvršenju.</p> <p>4. Države članice mogu dopustiti kupcima kredita da angažiraju fizičke osobe za servisiranje ugovora o kreditu koje su kupili. Te fizičke osobe podliježu nacionalnom regulatornom i nadzornom režimu te ne uživaju slobodu obavljanja aktivnosti servisiranja kredita u drugoj državi članici koja je predviđena ovom Direktivom.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da imenovani pružatelj usluge servisiranja kredita ili subjekt iz članka 2. stavka 5. točke (a) podtočke i. ili podtočke iii. u ime kupca</p>			
---	--	--	--

<p>kredita ispunjava obveze kojima kupac kredita podliježe u skladu sa stavkom 2. ovog članka te člancima 18. i 20. Ako pružatelj usluge servisiranja kredita ili subjekt iz članka 2. stavka 5. točke (a) podtočke i. ili podtočke iii. nije imenovan, kupac kredita ili njegov predstavnik i dalje podliježu tim obvezama.</p> <p>Države članice mogu zahtijevati da imenovani pružatelj usluge servisiranja kredita ili subjekt iz članka 2. stavka 5. točke (a) podtočke i. ili podtočke iii. u ime kupca kredita ispunjava obveze kojima kupac kredita podliježe u skladu s nacionalnim pravom, uključujući u odnosu na stavak 3. ovog članka.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Angažiranje pružatelja usluga servisiranja kredita ili drugih subjekata</p> <p>1. Ako kupac kredita ili, ako je primjenjivo, njegov predstavnik imenovan u skladu s člankom 19. imenuje subjekt iz članka 2. stavka 5. točke (a) podtočke i. ili podtočke iii. ili pružatelja usluge servisiranja kredita radi obavljanja aktivnosti servisiranja kredita u vezi s prenesenim pravima vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili samim ugovorom o neprihodonosnom kreditu, države članice zahtijevaju da kupac kredita ili njegov predstavnik obavijesti</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>

<p>nadležna tijela svoje matične države članice o identitetu i adresi subjekta iz članka 2. stavka 5. točke (a) podtočke i. ili podtočke iii. ili pružatelja usluge servisiranja kredita, najkasnije da datum početka obavljanja aktivnosti servisiranja kredita.</p> <p>2. Ako kupac kredita ili, ako je primjenjivo, njegov predstavnik imenovan u skladu s člankom 19. imenuje subjekt koji nije onaj o kojem je poslana obavijest u skladu sa stavkom 1. ovog članka, o tome obavješćuje nadležna tijela svoje matične države članice najkasnije na datum te promjene te navodi identitet i adresu novog subjekta kojeg je imenovao radi obavljanja aktivnosti servisiranja kredita u vezi s prenesenim pravima vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili samim ugovorom o neprihodonosnom kreditu.</p> <p>3. Države članice zahtijevaju da nadležna tijela matične države članice kupca kredita bez nepotrebne odgode nadležnim tijelima države članice domaćina, nadležnim tijelima države članice u kojoj je kredit odobren i nadležnim tijelima matične države članice novog pružatelja usluge servisiranja kredita dostave informacije primljene u skladu sa stavcima 1. i 2.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 19.</p> <p>Predstavnik kupca ugovora o kreditu iz treće zemlje</p> <p>1. Ako je sklopljen prijenos prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili samog ugovora o neprihodonosnom kreditu, države članice propisuju da kupac kredita koji nema prebivalište u Uniji odnosno nema registrirano sjedište ili, ako prema svojem nacionalnom pravu nema registrirano sjedište, glavni ured u Uniji u pisanom obliku imenuje predstavnika koji ima prebivalište Uniji odnosno koji ima registrirano sjedište ili, ako prema svojem nacionalnom pravu nema registrirano sjedište, glavni ured u Uniji.</p> <p>2. Nadležna tijela obraćaju se predstavniku iz stavka 1. kada i kupcu kredita ili umjesto njega sa svim pitanjima koja se odnose na postupanje koje je kontinuirano usklađeno s ovom Direktivom i predstavnik je u cijelosti odgovoran za ispunjenje obveza kojima kupac kredita podliježe u skladu s nacionalnim odredbama kojima se prenosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>
---	--	----------------------	--

<p>Članak 20.</p> <p>Prijenos prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili samog ugovora o neprihodonosnom kreditu koji obavlja kupac kredita i obavješćivanje nadležnih tijela</p> <p>1. Države članice zahtijevaju da kupac kredita ili, ako je primjenjivo, njegov predstavnik imenovan u skladu s člankom 19., koji prenose prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili sam ugovor o neprihodonosnom kreditu, dvaput godišnje obavješćuju nadležna tijela njegove matične države članice o identifikacijskoj oznaci pravnog subjekta novog kupca kredita ili, ako je primjenjivo, njegova predstavnika imenovanog u skladu s člankom 19. ili, ako takva oznaka ne postoji, o:</p> <p>(a) identitetu novog kupca kredita ili, ako je to primjenjivo, njegova predstavnika imenovanog u skladu s člankom 19., ili članova upravljačkog ili administrativnog tijela novog kupca kredita ili njegova predstavnika i osoba koje imaju kvalificirane udjele u novom kupcu kredita ili njegovu predstavniku u smislu članka 4. stavka 1. točke (36) Uredbe (EU) br. 575/2013; i</p> <p>(b) adresi novog kupca kredita ili, ako je primjenjivo, njegova predstavnika imenovanog u skladu s člankom 19.</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>
---	----------------------	--

Osim toga, kupac kredita ili njegov predstavnik obavješćuje nadležna tijela svoje matične države članice barem o:

- (a) ukupnom nepodmirenom iznosu prenesenih prava vjerovnika iz ugovorâ o neprihodonosnom kreditu ili samih prenesenih ugovora o neprihodonosnom kreditu;
- (b) broju i veličini prenesenih prava vjerovnika iz ugovorâ o neprihodonosnom kreditu ili samih prenesenih ugovora o neprihodonosnom kreditu;
- (c) uključuje li prijenos prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili samog ugovora o neprihodonosnom kreditu sklopljenih s potrošačima i vrste imovine kojom su osigurani ugovori o neprihodonosnom kreditu, ako je primjenjivo.

2. Nadležna tijela iz stavka 1. mogu od kupaca kredita ili, ako je to primjenjivo, od njihovih predstavnika imenovanih u skladu s člankom 19., zahtijevati da informacije iz tog stavka dostavljaju tromjesečno kad god ta nadležna tijela to smatraju potrebnim, među ostalim radi boljeg praćenja velikog broja prijenosa do kojih može doći tijekom kriznog razdoblja.

3. Države članice osiguravaju da nadležna tijela iz stavaka 1. i 2. bez odgode

<p>prosljeđuju informacije primljene u skladu s tim stavcima nadležnim tijelima države članice domaćina i nadležnim tijelima matične države članice novog kupca kredita.</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Nadzor koji provode nadležna tijela</p> <p>1. Države članice osiguravaju da su pružatelji usluge servisiranja kredita i, ako je primjenjivo, izvoditelji servisiranja kredita kojima se aktivnosti servisiranja kredita eksternaliziraju u skladu s člankom 12., kontinuirano usklađeni s nacionalnim odredbama kojima se prenosi ova Direktiva te osiguravaju da te aktivnosti podliježu odgovarajućem nadzoru koji nadležna tijela matične države članice provode u cilju ocjene te usklađenosti.</p> <p>2. Matična država članica kupca kredita ili, ako je primjenjivo, njegov predstavnik imenovan u skladu s člankom 19. osigurava da su nadležna tijela iz stavka 1. ovog članka odgovorna za nadzor izvršenja obveza kupca kredita iz članka 10. i članaka od 17. do 20. ili, ako je primjenjivo, njegovog predstavnika imenovanog u skladu s člankom 19.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>

<p>3. Države članice imenuju nadležna tijela odgovorna za obavljanje funkcija i dužnosti u skladu s nacionalnim odredbama kojima se prenosi ova Direktiva.</p> <p>4. Ako imenuju najmanje dva nadležna tijela u skladu sa stavkom 3., države članice određuju zadaće svakog pojedinog nadležnog tijela i imenuju jedno od njih kao jedinstvenu točku pristupanja za sve potrebne razmjene i interakciju s nadležnim tijelima matične države članice ili države članice domaćina.</p> <p>5. Države članice osiguravaju uvođenje primjerenih mjera na temelju kojih nadležna tijela imenovana u skladu sa stavkom 3. ovog članka mogu od kupaca kredita ili njihovih predstavnika imenovanih u skladu s člankom 19., pružatelja usluge servisiranja kredita, izvoditelja servisiranja kredita kojima je pružatelj usluge servisiranja kredita eksternalizirao aktivnosti servisiranja kredita u skladu s člankom 12., dužnika ili bilo koje druge osobe ili javnog tijela, dobiti informacije potrebne za obavljanje sljedećih zadaća:</p> <p>(a) ocjene kontinuirane usklađenosti sa zahtjevima utvrđenima nacionalnim odredbama kojima se prenosi ova Direktiva;</p> <p>(b) istrage mogućih povreda tih zahtjeva;</p> <p>(c) izricanja administrativnih kazni i korektivnih mjera u skladu s nacionalnim</p>			
--	--	--	--

<p>odredbama kojima se prenosi članak 23.</p> <p>6. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imenovana u skladu sa stavkom 3. imaju na raspolaganju stručna znanja, resurse, operativne kapacitete i ovlasti koje su im potrebne za obavljanje funkcija i dužnosti utvrđenih ovom Direktivom.</p>			
<p>Članak 22.</p> <p>Nadzorna uloga i ovlasti nadležnih tijela</p> <p>1. Države članice osiguravaju da su nadležnim tijelima matične države članice imenovanima u skladu s člankom 21. stavkom 3. dodijeljene sve nadzorne i istražne ovlasti te ovlasti za izricanje sankcija koje su im potrebne za obavljanje funkcija i dužnosti utvrđenih ovom Direktivom, uključujući barem sljedeće:</p> <p>(a)ovlast za izdavanje ili odbijanje odobrenja za rad u skladu s člancima 5. i 6.;</p> <p>(b)ovlast za oduzimanje odobrenja za rad u skladu s člankom 8.;</p> <p>(c)ovlast zabrane bilo koje aktivnosti servisiranja kredita;</p> <p>(d)ovlast za provedbu izravne i neizravne inspekcije;</p> <p>(e)ovlast za izricanje administrativnih kazni te korektivnih mjera u skladu s nacionalnim odredbama kojima se prenosi članak 23.;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>

<p>(f)ovlast za preispitivanje ugovora o eksternalizaciji sklopljenih između pružatelja usluge servisiranja kredita i izvoditelja servisiranja kredita u skladu s člankom 12. stavkom 1.;</p> <p>(g)ovlast da od pružatelja usluge servisiranja kredita zahtijevaju da smijene članove svojeg upravljačkog ili administrativnog tijela ako ne ispune zahtjeve iz članka 5. stavka 1. točke (b);</p> <p>(h)ovlast da od pružatelja usluge servisiranja kredita zahtijevaju da izmijene ili ažuriraju svoje unutarnje upravljačke aranžmane i mehanizme unutarnje kontrole kako bi se djelotvorno osiguralo poštovanje prava dužnika u skladu s propisima kojima se uređuje ugovor o kreditu;</p> <p>(i)ovlast da od pružatelja usluge servisiranja kredita zahtijevaju da izmijene ili ažuriraju svoje politike donesene kako bi se osiguralo pravedno i savjesno postupanje s dužnicima te evidentiranje i rješavanje pritužbi dužnika;</p> <p>(j)ovlast da zatraže dodatne informacije u vezi s prijenosom prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili samog ugovora o neprihodonosnom kreditu.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da nadležna tijela države članice domaćina imenovana u skladu s člankom 21. stavkom 3. i države članice u kojoj je odobren kredit, ako ona</p>			
--	--	--	--

<p>nije ista kao država članica domaćin i matična država članica, dobiju sve potrebne ovlasti za izvršavanje svojih funkcija i dužnosti utvrđenih ovom Direktivom.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da nadležna tijela matične države članice barem jedanput godišnje, primjenjujući pristup temeljen na riziku, procijene ispunjava li pružatelj usluge servisiranja kredita zahtjeve iz članka 5. stavka 1. točaka od (e) do (h).</p> <p>4. Države članice određuju opseg procjene iz stavka 3. uzimajući u obzir veličinu, vrstu, razmjer i složenost djelatnosti dotičnog pružatelja usluge servisiranja kredita.</p> <p>5. Nadležna tijela matične države članice obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina ili države članice u kojoj je odobren kredit, ako ona nije ista kao država članica domaćin i matična država članica, o rezultatima procjene iz stavka 3. na zahtjev jednog od tih nadležnih tijela ili ako nadležna tijela matične države članice to smatraju primjerenim. Nadležna tijela matične države članice pojedinosti svih izrečenih administrativnih kazni ili korektivnih mjera uvijek prosljeđuju nadležnim tijelima države članice domaćina i, prema potrebi, države članice u kojoj je kredit odobren, ako ona nije ista kao država članica domaćin i matična država članica.</p> <p>6. Države članice osiguravaju da pri</p>			
---	--	--	--

<p>provedbi procjene iz stavka 3. nadležna tijela matične države članice i države članice domaćina te države članice u kojoj je odobren kredit, ako ona nije ista kao država članica domaćin i matična država članica, razmjenjuju sve informacije koje im omogućuju da obavljaju svoje funkcije i dužnosti utvrđene ovom Direktivom.</p> <p>7. Države članice osiguravaju da nadležna tijela matične države članice mogu od pružatelja usluge servisiranja kredita, izvoditelja servisiranja kredita ili kupca kredita ili njegova predstavnika imenovanog u skladu s člankom 19. koji ne ispunjavaju zahtjeve iz nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva, zahtijevati da u ranoj fazi poduzmu sve potrebne radnje ili korake radi usklađenja s tim propisima.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Administrativne kazne i korektivne mjere</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje pravo država članica da utvrđuju kaznene sankcije, države članice utvrđuju pravila o primjerenim administrativnim kaznama i korektivnim mjerama koje se primjenjuju barem u sljedećim situacijama:</p> <p>(a) pružatelj usluge servisiranja kredita ne ispunjava zahtjev predviđen nacionalnim odredbama kojima se prenosi članak 11.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>

<p>ili je sklopio ugovor o eksternalizaciji kojim se krše nacionalne odredbe kojima se prenosi članak 12. ili izvoditelj servisiranja kredita kojem su aktivnost servisiranja kredita bile eksternalizirane počini ozbiljno kršenje primjenjivih pravnih odredaba, uključujući nacionalne odredbe kojima se prenosi ova Direktiva;</p> <p>(b)upravljačkim aranžmanima i mehanizmima unutarnje kontrole pružatelja usluge servisiranja kredita kako je utvrđeno u članku 5. stavku 1. točki (e) ne jamči se poštovanje dužnikovih prava i propisa o zaštiti osobnih podataka;</p> <p>(c)politika pružatelja usluge servisiranja kredita nije odgovarajuća za pravilno postupanje prema dužnicima kako je utvrđeno u članku 5. stavku 1. točki (f);</p> <p>(d)unutarnjim postupcima pružatelja usluge servisiranja kredita kako je utvrđeno u članku 5. stavku 1. točki (g) ne propisuje se evidencija i obrada pritužbi dužnika u skladu s obvezama utvrđenima nacionalnim odredbama kojima se prenosi ova Direktiva;</p> <p>(e)kupac kredita ili, ako je primjenjivo, njegov predstavnik imenovan u skladu s člankom 19. ne dostavlja informacije predviđene nacionalnim propisima kojima se prenose članci 18. i 20.;</p> <p>(f)kupac kredita ili, ako je primjenjivo, njegov predstavnik imenovan u skladu s člankom 19. ne ispunjava zahtjev predviđen nacionalnim propisima kojima</p>			
--	--	--	--

<p>se prenosi članak 17.;</p> <p>(g)kupac kredita ne ispunjava zahtjev predviđen nacionalnim propisima kojima se prenosi članak 19.;</p> <p>(h)kreditna institucija ne dostavlja informacije predviđene nacionalnim propisima kojima se prenosi članak 15.;</p> <p>(i)pružatelj usluge servisiranja kredita dopušta jednoj ili više osoba koje ne ispunjavaju zahtjeve iz članka 5. stavka 1. točke (b) da postanu ili ostanu članovi njegova upravljačkog ili administrativnog tijela;</p> <p>(j)pružatelj usluge servisiranja kredita ne ispunjava zahtjeve predviđene nacionalnim propisima kojima se prenosi članak 24.;</p> <p>(k)kupac kredita ili, ako je primjenjivo, pružatelj usluge servisiranja kredita ili bilo koji subjekt naveden u članku 2. stavku 5. točki (a) podtočki i. ili podtočki iii. ne poštuje nacionalne odredbe kojima se prenosi članak 10.;</p> <p>(l)pružatelj usluge servisiranja kredita prima i drži sredstva dužnika kada to nije dopušteno u državi članici u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (b);</p> <p>(m)pružatelj usluge servisiranja kredita ne ispunjava zahtjeve predviđene nacionalnim propisima kojima se prenosi članak 6. stavak 2.</p> <p>2. Administrativne kazne i korektivne mjere iz stavka 1. moraju biti učinkovite,</p>			
---	--	--	--

<p>proporcionalne i odvrćajuće i uključivati barem sljedeće:</p> <p>(a) oduzimanje odobrenja za obavljanje djelatnosti pružatelja usluge servisiranja kredita;</p> <p>(b) nalog kojim se od kupca kredita ili, ako je primjenjivo, njegova predstavnika imenovanog u skladu s člankom 19. zahtijeva da ispravi kršenje, prestane s takvim postupanjem i da takvo postupanje više ne ponovi;</p> <p>(c) administrativne novčane kazne.</p> <p>3. Države članice osiguravaju učinkovitu provedbu administrativnih kazni i korektivnih mjera.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela, pri određivanju vrste administrativnih kazni ili korektivnih mjera i iznosa administrativnih novčanih kazni, uzmu u obzir relevantne okolnosti, uključujući sljedeće:</p> <p>(a) ozbiljnost i trajanje povrede;</p> <p>(b) razinu odgovornosti pružatelja usluge servisiranja kredita, kupca kredita ili, ako je primjenjivo, njegova predstavnika imenovanog u skladu s člankom 19., odgovornog za povredu;</p> <p>(c) financijsku snagu pružatelja usluge servisiranja kredita ili kupca kredita odgovornog za povredu, na koju među ostalim upućuje ukupni promet pravne</p>			
---	--	--	--

<p>osobe ili godišnji dohodak fizičke osobe;</p> <p>(d) značaj ostvarene dobiti ili gubitaka koje je pružatelj usluge servisiranja kredita, kupac kredita ili, ako je primjenjivo, njegov predstavnik imenovan u skladu s člankom 19., odgovoran za povredu izbjegao zbog povrede, u mjeri u kojoj je tu dobit ili gubitke moguće utvrditi;</p> <p>(e) gubitke koje su zbog povrede pretrpjele treće strane, u mjeri u kojoj ih je moguće utvrditi;</p> <p>(f) razinu suradnje pružatelja usluge servisiranja kredita ili kupca kredita odgovornog za povredu s nadležnim tijelima;</p> <p>(g) prethodne povrede koje je počinio pružatelj usluge servisiranja kredita, kupac kredita ili, ako je primjenjivo, njegov predstavnik imenovan u skladu s člankom 19., odgovoran za povredu;</p> <p>(h) sve stvarne ili moguće sistemske posljedice povrede.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da nadležna tijela mogu primjenjivati administrativne kazne i korektivne mjere iz stavka 2. i na članove uprave ili upravnog tijela i druge osobe koje su prema nacionalnom pravu odgovorne za povredu.</p> <p>6. Države članice osiguravaju da nadležna tijela, prije donošenja odluke o izricanju administrativnih kazni ili korektivnih mjera iz stavka 2. ovog članka, pruže dotičnom pružatelju usluge servisiranja kredita, kupcu</p>			
---	--	--	--

<p>kredita ili, ako je primjenjivo, njegovu predstavniku imenovanom u skladu s člankom 19., mogućnost da bude saslušan.</p> <p>7. Države članice osiguravaju da su sve odluke kojima se izriču administrativne kazne ili korektivne mjere iz stavka 2. propisno obrazložene i da se na njih može uložiti žalba.</p> <p>8. Države članice mogu odlučiti da neće donijeti pravila za administrativne kazne za povrede koje su podložne kaznenim sankcijama prema njihovom nacionalnom pravu. U tom slučaju države članice Komisiji priopćuju relevantne odredbe kaznenog prava.</p>			
<p>Članak 24.</p> <p>Pritužbe</p> <p>1. Države članice osiguravaju da pružatelji usluge servisiranja kredita uspostavljaju i vode djelotvorne i transparentne postupke za rješavanje pritužbi dužnika.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da pružatelji usluge servisiranja kredita pritužbe obrađuju besplatno te da vode evidenciju o pritužbama i mjerama koje su poduzete radi njihova rješavanja.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da nadležna</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>

<p>tijela utvrđuju i objavljuju postupak za obradu pritužbi dužnika u vezi s kupcima kredita, pružateljima usluge servisiranja kredita i izvoditeljima servisiranja kredita te osiguravaju da ih obrađuju odmah po primitku.</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Zaštita osobnih podataka</p> <p>Obrada osobnih podataka za potrebe ove Direktive provodi se u skladu s uredbama (EU) 2016/679 i (EU) 2018/1725.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>
<p>Članak 26.</p> <p>Suradnja nadležnih tijela</p> <p>1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela iz članka 8., 13., 14., 15., 18., 20. i 22. međusobno surađuju kad god je to potrebno za obavljanje njihovih funkcija i dužnosti ili izvršavanje njihovih ovlasti na temelju nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva. Ta nadležna tijela koordiniraju svoja djelovanja kako bi se izbjeglo moguće dupliciranje i preklapanje u primjeni nadzornih ovlasti i administrativnih kazni i korektivnih mjera u prekograničnim predmetima.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da nadležna</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>

<p>tijela, na zahtjev i bez nepotrebne odgode, međusobno dostavljaju informacije potrebne za obavljanje njihovih funkcija i dužnosti na temelju nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da nadležna tijela koja pri obavljanju svojih funkcija i dužnosti u skladu s ovom Direktivom zaprimaju povjerljive informacije koriste te informacije samo tijekom obavljanja svojih funkcija i dužnosti u okviru nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva. Razmjena informacija među nadležnim tijelima podliježe obvezi čuvanja poslovne tajne kako je navedeno u članku 76. Direktive 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća (24).</p> <p>4. Države članice osiguravaju da obvezi čuvanja poslovne tajne podliježu sve osobe koje rade ili su radile za nadležna tijela, kao i revizori ili stručnjaci koji djeluju u ime nadležnih tijela.</p> <p>5. Države članice poduzimaju potrebne administrativne i organizacijske mjere za olakšavanje suradnje predviđene ovim člankom.</p> <p>6. EBA olakšava razmjenu informacija među nadležnim tijelima u državama članicama i promiče njihovu suradnju.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 27.</p> <p>Izmjene Direktive 2008/48/EZ</p> <p>Direktiva 2008/48/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 11.a</p> <p>Informacije o izmjeni uvjeta ugovora o kreditu</p> <p>Ne dovodeći u pitanje druge obveze predviđene ovom Direktivom, države članice osiguravaju da prije izmjene uvjeta ugovora o kreditu vjerovnik potrošaču dostavi sljedeće informacije:</p> <p>(a) jasan opis predloženih izmjena i, prema potrebi, potrebe za suglasnošću potrošača ili izmjena koje su uvedene po sili zakona;</p> <p>(b) rokove za provedbu izmjena iz točke (a);</p> <p>(c) načine pritužbe koji su potrošaču na raspolaganju u pogledu izmjena iz točke (a);</p> <p>(d) rok za podnošenje pritužbe;</p> <p>(e) naziv i adresu nadležnog tijela kojem potrošač može uputiti pritužbu.”;</p> <p>2.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 16.a</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (II. čitanje) (20.11.2023)
---	--	---------------	--

<p>Neplaćene obveze i ovrha</p> <p>1. Države članice zahtijevaju da vjerovnici raspolažu odgovarajućim politikama i postupcima kako bi se, prema potrebi, izvršilo razumno restrukturiranje prije pokretanja ovršnog postupka. Takvim mjerama restrukturiranja uzimaju se u obzir, među ostalim, okolnosti potrošača, a mogu, među ostalim, obuhvaćati:</p> <p>(a) potpuno ili djelomično refinanciranje ugovora o kreditu;</p> <p>(b) izmjenu postojećih uvjeta ugovora o kreditu, što, među ostalim, može uključivati:</p> <p>i. produljenje roka trajanja ugovora o kreditu;</p> <p>ii. promjenu vrste ugovora o kreditu;</p> <p>iii. odgodu plaćanja cijele obročne otplate ili njezina dijela za određeno razdoblje;</p> <p>iv. promjenu kamatne stope;</p> <p>v. ponudu odgode plaćanja;</p> <p>vi. djelomične otplate;</p> <p>vii. konverziju valute;</p> <p>viii. djelomičan oprost i konsolidaciju duga.</p> <p>2. Popis mogućih mjera restrukturiranja utvrđen u stavku 1. točki (b) ne dovodi u pitanje pravila utvrđena u nacionalnom pravu i od država članica ne zahtijeva da u svojem nacionalnom pravu predvide sve te</p>			
--	--	--	--

<p>mjere.</p> <p>3. Države članice mogu zahtijevati da, ako je vjerovniku dopušteno odrediti i nametnuti potrošaču plaćanje naknada koje proizlaze iz neispunjavanja obveza, te naknade ne smiju biti veće nego što je to potrebno da bi se vjerovnik kompenzirao za troškove koji su nastali kao posljedica neispunjavanja obveza.</p> <p>4. Države članice mogu dopustiti vjerovnicima nametanje dodatnih naknada potrošačima u slučaju neispunjavanja obveza. U tom slučaju, države članice utvrđuju gornju granicu iznosa tih naknada.”;</p> <p>3.članak 22. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Ako ova Direktiva sadržava usklađene odredbe, države članice ne smiju u svojem nacionalnom pravu zadržati odredbe niti u njega uvoditi nove odredbe koje odstupaju od odredaba utvrđenih ovom Direktivom. Međutim, članak 16.a stavci 3. i 4. ne sprečavaju države članice da zadrže ili uvedu strože odredbe radi zaštite potrošača.”.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 28.</p> <p>Izmjene Direktive 2014/17/EU</p> <p>Direktiva 2014/17/EU mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 27.a</p> <p>Informacije o izmjeni uvjeta ugovora o kreditu</p> <p>Ne dovodeći u pitanje druge obveze predviđene ovom Direktivom, države članice osiguravaju da prije izmjene uvjeta ugovora o kreditu vjerovnik potrošaču dostavi sljedeće informacije:</p> <p>(a) jasan opis predloženih izmjena i, prema potrebi, potrebe za suglasnošću potrošača ili izmjena koje su uvedene po sili zakona;</p> <p>(b) rokove za provedbu izmjena iz točke (a);</p> <p>(c) načine pritužbe koji su potrošaču na raspolaganju u pogledu izmjena iz točke (a);</p> <p>(d) rok za podnošenje pritužbe;</p> <p>(e) naziv i adresu nadležnog tijela kojem potrošač može uputiti pritužbu.”;</p> <p>2.članak 28. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p>	<p>Članak 4.</p> <p>Iza članka 27. dodaje se naslov iznad članka i članak 27.a i koji glase:</p> <p>„Informiranje potrošača o izmjeni uvjeta ugovora o stambenom potrošačkom kreditu</p> <p>Članak 27.a</p> <p>Prije izmjene uvjeta ugovora o stambenom potrošačkom kreditu kreditna institucija je dužna u pisanom obliku ili nekom drugom trajnom mediju pravodobno, a najkasnije prije sklapanja dodatka ugovora o stambenom potrošačkom kreditu kojim se ugovara izmjena potrošaču dati sljedeće informacije:</p> <p>1. jasan opis predloženih izmjena, ili informaciju da su izmjene uvedene po sili zakona</p> <p>2. rokove za provedbu izmjena iz točke 1. ovoga članka</p> <p>3. načine podnošenja pritužbi odnosno prigovora koje su potrošaču na raspolaganju u pogledu izmjena iz točke 1. ovoga članka</p> <p>4. rok za podnošenje pritužbe odnosno prigovora</p> <p>5. da može uputiti pritužbu odnosno prigovor Hrvatskoj narodnoj banci uz navođenje adrese na koju je moguće uputiti pritužbu odnosno prigovor.“.</p> <p>Članak 6.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)</p>
---	--	----------------------------	--

<p>„1. Države članice zahtijevaju da vjerovnici raspoložu odgovarajućim politikama i postupcima kako bi se, prema potrebi, izvršilo razumno restrukturiranje prije pokretanja ovršnog postupka. Takvim mjerama restrukturiranja uzimaju se u obzir, među ostalim, okolnosti potrošača, a mogu, među ostalim, obuhvaćati:</p> <p>(a) potpuno ili djelomično refinanciranje ugovora o kreditu;</p> <p>(b) izmjenu postojećih uvjeta ugovora o kreditu, što, među ostalim, može uključivati:</p> <p>i. produljenje roka trajanja ugovora o kreditu;</p> <p>ii. promjenu vrste ugovora o kreditu;</p> <p>iii. odgodu plaćanja cijele obročne otplate ili njezina dijela za određeno razdoblje;</p> <p>iv. promjenu kamatne stope;</p> <p>v. ponudu odgode plaćanja;</p> <p>vi. djelomične otplate;</p> <p>vii. konverziju valute;</p> <p>viii. djelomičan oprost i konsolidaciju duga.”;</p> <p>(b) umeće se sljedeći stavak:</p> <p>„1.a Popis mogućih mjera restrukturiranja utvrđen u stavku 1. točki (b) ne dovodi u pitanje pravila utvrđena u nacionalnom pravu i od država članica ne zahtijeva da u svojem</p>	<p>Iza članka 28. dodaju se članci 28.a do 28.e s naslovima iznad njih koji glase:</p> <p>„Mjere za postizanje dogovora Članak 28.a</p> <p>(1) Kada se utvrdi da je kod potrošača došlo do poteškoća u plaćanju, kreditna institucija dužna je zajednički s potrošačem utvrditi zašto je do njih došlo, kako bi mogla poduzeti odgovarajuće daljnje korake s ciljem uklanjanja poteškoća u plaćanju.</p> <p>(2) Kreditna institucija dužna je s potrošačem komunicirati jasno i jednostavnim, potrošaču razumljivim jezikom.</p> <p>(3) U komunikaciji s potrošačem vezanoj uz njegove poteškoće u plaćanju kreditna institucija dužna je poštivati privatnost potrošača te održavati razinu kontakta i komunikacije koja mora biti poslovno opravdana u pogledu zahtjeva za informacijama.</p> <p>(4) Kreditna institucija dužna je pružiti podršku i sljedeće informacije potrošaču koji ima poteškoće u plaćanju:</p> <p>1. broj propuštenih ili djelomično izvršenih plaćanja</p> <p>2. ukupni iznos dospjelih neplaćenih obveza</p>		
--	--	--	--

<p>nacionalnom pravu predvide sve te mjere.”;</p> <p>3.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 28.a</p> <p>Ustup pravâ vjerovnika ili samog ugovora o kreditu</p> <p>1. U slučaju da se trećoj strani ustupe prava vjerovnika iz ugovora o kreditu ili sam ugovor o kreditu, potrošač ima pravo pozivati se na sva prava na obranu u odnosu na novog vjerovnika koja su mu bila dostupna u odnosu na izvornog vjerovnika, uključujući i pravo na prijeboj ako je to dopušteno u predmetnoj državi članici.</p> <p>2. Potrošača se mora obavijestiti o ustupu prava iz stavka 1., osim ako izvorni vjerovnik, na temelju dogovora s primateljem, nastavi pružati kreditne usluge potrošaču.”.</p>	<p>3. troškove nastale kao rezultat nepodmirenja dospjelih obveza i</p> <p>4. važnost suradnje potrošača s kreditnom institucijom kako bi uklonile poteškoće u plaćanju.</p> <p>(5) U slučajevima kada se poteškoće u plaćanju nastave, kreditna institucija dužna je pisanim putem obavijestiti potrošača:</p> <p>1. o posljedicama nepodmirenja obveza i</p> <p>2. o dostupnim vladinim/javnim oblicima pomoći ili podrške.</p> <p>Mjere za olakšavanje otplate stambenoga potrošačkoga kredita</p> <p>Članak 28.b</p> <p>(1) Pri odlučivanju o mjerama za olakšavanje otplate stambenoga potrošačkoga kredita kreditna institucija dužna je uzeti u obzir individualne okolnosti potrošača, njegove interese i prava te njegovu sposobnost daljnje otplate.</p> <p>(2) Kreditna institucija dužna je potrošača koji ima poteškoća u plaćanju pisanim putem informirati o radnjama koje namjerava poduzeti te ponuditi potrošaču jednu ili više mjera za olakšavanje otplate stambenoga potrošačkoga kredita, prije sklapanja ugovora o kupoprodaji kredita iz zakona koji uređuje kreditne institucije ili pokretanja ovrhe nad nekretninom</p>		
---	--	--	--

koja služi kao instrument osiguranja.

(3) Mjere za olakšavanje otplate stambenog potrošačkog kredita iz stavka 2. ovoga članka su:

1. ukupno ili djelomično refinanciranje ugovora o kreditu i/ili
2. izmjena prethodnih uvjeta ugovora o kreditu koja, između ostalog, može uključivati:
 - a) produljenje roka otplate kredita
 - b) promjenu tipa stambenog potrošačkog kredita
 - c) odgodu plaćanja cijelog ili dijela obroka ili anuiteta za određeno razdoblje
 - d) promjenu kamatne stope
 - e) ponudu odgode plaćanja
 - f) djelomičnu otplatu
 - g) konverziju valute ili
 - h) djelomičan oprost i konsolidaciju duga.

Prijenos prava vlasništva nad nekretninom

Članak 28.c

(1) Kreditna institucija, potrošač i založni dužnik mogu ugovoriti da se prijenos prava vlasništva nad nekretninom kao instrumentom osiguranja stambenoga potrošačkog kredita na kreditnu instituciju smatra potpunim ispunjenjem svih preostalih obveza iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu.

(2) Ako je ugovorom o stambenom

potrošačkom kreditu ugovorena mogućnost iz stavka 1. ovoga članka, kreditna institucija dužna je zahtjev potrošača prihvatiti bezuvjetno i neopozivo i u roku od osam dana od primitka zahtjeva pozvati založnog dužnika da dostavi ispravu podobnu za upis prijenosa prava vlasništva u zemljišnim knjigama.

Naknade i ovršni postupak

Članak 28.d

(1) Kreditna institucija ne smije potrošaču koji ima poteškoća u plaćanju odrediti niti ga teretiti za naknade koje proizlaze iz neispunjavanja obveza iz ugovora o stambenom potrošačkom kreditu.

(2) Zatezne kamate ne smatraju se naknadom u smislu ovoga Zakona.

(3) Ako po okončanju ovršnog postupka dug nije podmiren u cijelosti, kreditna institucija dužna je poduzimati razumne i opravdane mjere u svrhu olakšanja otplate dugovanja potrošaču i drugim sudionicima kreditnog odnosa.

(4) Prisilna naplata iz instrumenata osiguranja po stambenom potrošačkom kreditu provodi se u skladu sa zakonom kojim se uređuje ovrha.

Dokumentiranje postupka kod poduzimanja mjera olakšanja otplate stambenoga potrošačkoga kredita

<p>Članak 28.e</p> <p>(1) Kod kredita kod kojih potrošač ima poteškoće u plaćanju, kreditna institucija u sklopu dokumentacije o stambenom potrošačkom kreditu dužna je dokumentirati i sve faze provedenog postupka i komunikacije s potrošačem.</p> <p>(2) Kreditna institucija dužna je osobito u dokumentaciji priložiti obrazloženje zašto se pojedine mjere olakšanja otplate stambenoga potrošačkoga kredita koje su ponuđene potrošaču smatraju prikladnima za njegove individualne okolnosti.</p> <p>(3) Kreditna institucija dužna je dokumentaciju i sve zapise o ostvarenim kontaktima, predloženim mjerama olakšanja otplate stambenoga potrošačkoga kredita i dogovora postignutih s potrošačem koji ima poteškoće u plaćanju čuvati tijekom cijelog trajanja ugovornog odnosa ili do pravomoćnog okončanja sudskih sporova, ako su pokrenuti.“</p> <p>Članak 7.</p> <p>Članak 40. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Kreditna institucija je dužna obavijestiti potrošača o kupoprodaji neprihodonosnog kredita iz zakona koji uređuje način, uvjete i postupak servisiranja i kupoprodaje</p>		
--	--	--

	potraživanja, osim ako na temelju ugovora sa stjecateljem nastavi pružati kreditne usluge potrošaču. (2) Potrošač ima pravo, uz prigovore koje ima prema kupcu, isticati i sve one prigovore koje je mogao istaknuti prema kreditnoj instituciji.“.		
Članak 29. Odbor 1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni Odbor jest odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (25). 2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.		Nije potrebno preuzimanje	Člankom se ne propisuju obveze državi članici.
Članak 30. Evaluacija 1. Do 29. prosinca 2026. Komisija provodi evaluaciju ove Direktive i podnosi izvješće o glavnim rezultatima Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru. Evaluacija sadržava barem sljedeće podatke: (a) broj ovlaštenih pružatelja usluge servisiranja kredita u Uniji i broj		Nije potrebno preuzimanje	Članak propisuje obveze Komisije.

<p>pružatelja usluge servisiranja kredita koji svoje usluge pružaju u državi članici domaćinu;</p> <p>(b) broj prava vjerovnika iz ugovora o neprihodonosnom kreditu ili broj ugovora o neprihodonosnom kreditu koje su od kreditnih institucija kupili kupci kredita koji imaju prebivalište u Uniji odnosno koji imaju registrirano sjedište ili, ako prema svojem nacionalnom pravu nemaju registrirano sjedište, glavni ured u istoj državi članici kao i kreditna institucija ili u državi članici različitoj od one kreditne institucije ili izvan Unije;</p> <p>(c) ocjenu postojećeg rizika pranja novca i financiranja terorizma povezanog s aktivnostima koje provode pružatelji usluge servisiranja kredita i kupci kredita;</p> <p>(d) ocjenu suradnje nadležnih tijela na temelju članka 26.</p> <p>2. Ako se u evaluaciji utvrde znatni problemi s primjenom ove Direktive, u izvješću navodi na koji način Komisija namjerava riješiti utvrđene probleme, uključujući faze i rokove potencijalnog preispitivanja.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 31.</p> <p>Klauzula o preispitivanju</p> <p>Ne dovodeći u pitanje zakonodavne ovlasti Europskog parlamenta i Vijeća, Komisija do 29. prosinca 2023. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o:</p> <p>(a) primjerenosti regulatornog okvira u pogledu mogućeg uvođenja gornjih granica za naknade koje proizlaze iz neispunjavanja obveza primjenjivih na ugovore o kreditu sklopljene s:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. fizičkim osobama za potrebe povezane s trgovinskom, poslovnom ili profesionalnom djelatnošću tih fizičkih osoba; ii. MSP-ovima kako su definirani u članku 2. Priloga Preporuci 2003/361/EZ; iii. bilo kojim dužnikom, pod uvjetom da za kredit jamči fizička osoba ili da je osiguran imovinom ili vlasništvom koje pripada toj fizičkoj osobi; <p>(b) relevantnim aspektima ugovora o kreditu, uključujući eventualne mjere odgode naplate, sklopljenih s:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. fizičkim osobama za potrebe povezane s trgovinskom, poslovnom ili profesionalnom djelatnošću tih fizičkih osoba; ii. MSP-ovima, kako su definirani u 		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Člankom se propisuju obveze Komisije.</p>
---	--	----------------------------------	--

<p>članku 2. Priloga Preporuci 2003/361/EZ;</p> <p>iii.bilo kojim dužnikom, pod uvjetom da za kredit jamči fizička osoba ili da je osiguran imovinom ili vlasništvom koje pripada toj fizičkoj osobi;</p> <p>(c)potrebi i izvedivosti razvoja provedbenih ili regulatornih tehničkih standarda ili drugih primjerenih načina za uvođenje zajedničkih formata za obavješćivanje dužnika u skladu s člankom 10. stavkom 2. te o mjerama odgode naplate.</p> <p>Uz izvješće iz prvog stavka prema potrebi se prilaže zakonodavni prijedlog.</p>			
<p>Članak 32.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice do 29. prosinca 2023. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.</p> <p>2. One primjenjuju mjere iz stavka 1. od 30. prosinca 2023.</p> <p>Odstupajući od prvog podstavka, subjektima koji u skladu s nacionalnim pravom na datum 30. prosinca 2023. već obavljaju aktivnosti servisiranja kredita dopušteno je nastaviti obavljati te aktivnosti u njihovoj</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o načinu, uvjetima i postupku servisiranja i kupoprodaje potraživanja (II. čitanje) (20.11.2023)
		Nije potrebno preuzimanje	Rok od 29. lipnja 2024. nije preuzet, jer je nacionalnim propisom predviđeno da subjekti mogu nastaviti pružati usluge servisiranja do najkasnije isteka 6 mjeseci od stupanja na snagu propisa, a isti će stupiti na snagu prije roka predviđenog Direktivom odnosno osmi dan od dana objave u službenom listu.

<p>matičnoj državi članici do 29. lipnja 2024. ili do datuma dobivanja odobrenja u skladu s ovom Direktivom, ovisno o tome što nastupi ranije.</p> <p>Države članice koje već imaju uspostavljene režime koji su jednakovrijedni ili stroži od onih uspostavljenih ovom Direktivom za aktivnosti servisiranja kredita mogu dopustiti subjektima koji već obavljaju aktivnosti servisiranja kredita u skladu s tim režimima na datum 30. prosinca 2023. da ih se nacionalnim propisima kojima se prenosi ova Direktiva automatski prizna kao ovlaštene pružatelje usluge servisiranja kredita.</p> <p>3. Kada države članice donose mjere iz stavka 1., one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.</p> <p>4. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 33.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak propisuje stupanje na snagu Direktive.</p>
<p>Članak 34.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ovim člankom Direktive se određuju adresati.</p>